

סופה

ב' בכסלו, תשמ"ט 11.11.1988

רס"ר (מיל.) יאיר לוי.
המנוע של ש"ס

שוקן. הזיקנה,
הכאב, ההחמצה

ד"ר אל אסד.
המים עייפים בצהריים

עליזה רוזן,
או במצב הנוכחי

ימים לזכות חזא' וטו לספ טל' יאיר לוי

מאזן

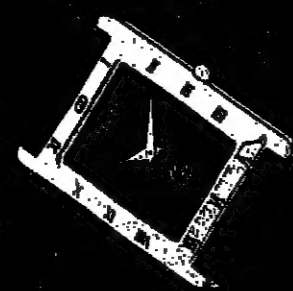
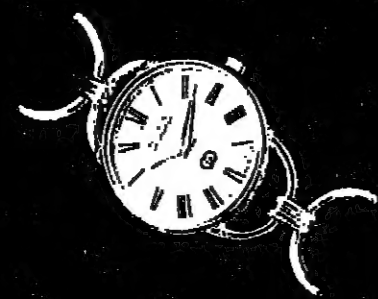

טוב ליע

חמיד בזמן. קח פסק זמן, רגע מתוק בחיים.

סופה

איכות ויופי עם אופי

[illegible]

הפנתון במחיר 1.68 מדידת עד 10.00 מדידת

12.11-25.11.88

אופנה

לבני נשים וגברים

תמרוקים

כלי בית

צעצועים

מוצרי חשמל

מוצרי ספורט

מזוודות

אלפי מוצרים בלעדיים

הנחות עד 25%

וגם מקבלים מתנה

במוצאי שבת בלבד!

10% הנחה נוספת
על קניית מוצרי צרפת

פרטים חשובים

کتابخانه

כתר גאה להציג:

מיסאז'

ניסוי ואחרים באחת

אוזן בפיגמנט

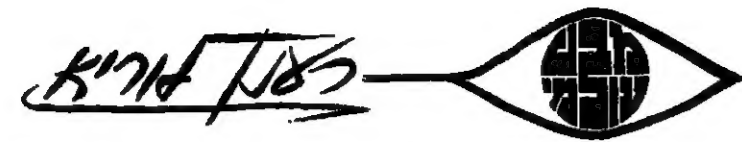
ניסוי מימי יומיומי
מיסאז' עבר כתר - ניסוי מימי מכוון הפועל על העיקרון הידוע של מעגל כוחות מים המעטות את הגוף ככלי אורבני.
מוצר מעולה מבית טוב
מיסאז' הוא החידוש האחרון במוצרי קוריאמבסיה האיכותיים של כתר. אמנם המיסאז' - עם אחריות 15 שנים - שירות מהיר ואספקה מיררית. מיסאז' עוצב במיוחד לניסויים - וגם לעסקים וניתן להשיגו במגוון גדלים, דומים וצבעים מרהיבים.

רח' בית אשכול 27, יפו, טל' 03-639241

סופהכוע

ב' בכסלו, השמ"ט 11.11.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

מחבובים לבית

מיוקל טייטון עם מלכת הכתה. בחזיתו הכל הוא ורוד.

יאקו לוי, ש"ס מנצח

- 6 **המנוע של ש"ס**
עמוס לבב
- 10 **שוקן. הויקנה, האבא, ההחמצה**
כילי מוסקדה-לרמן
- 14 **עליזה רוזן, במצב הנכחי**
חלמה ארמון
- 17 **חובק והמטריה**
יהונתן גפן
- 23 **שיל סופשכוע, טבע בתוך העיר**
גילי פרידלנדר
- 24 **היפה, החיה והכסף**
עפרה ישרהליית'
- 28 **שטח פרטי, אלדר שרון**
נורית ברצקי
- 30 **המים עיישים בצדריים**
בני עזרי
- 34 **גדי של מידה**
אביבה לוזי
- 37 **לאכול בחוץ**
מאיר
- 38 **טאלין היה מת**
יהודית רזני
- 41 **שיפודים**
מאיר עזריאל
- 43 **הורוסקופ**
רות אלי
- 44 **פנסהאון**
יגאל לב
- 46 **מעריב לילדים**

בשעה עליזה רוזן, בלי דמויות לב. כתבה
בשעה 14. צילום חשעד אירית זילברמן.

עורך עמי דוריאן
סגנית עורך: דניאלה בוקשטיין
סגנית עורך: אורנה דוראל
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבות: אורלי אנשיל, נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

המנוע של ש"ס

יאיר לוי, דייג לשעבר, רס"ר (מיל.), רמטכ"ל צבאות ש"ס. ארגון "אל המקיין" שהוא הקים ועומד בראשו היה המנוף לנצחון הגדול של המפלגה. הוא גם היה, אזמרים בש"ס, המנוף לנצחונות הבאים. חברת ביטוח כבר יש להם. גם בנק יקום. אולי גם עתון. ש"ס, אומר יאיר לוי, לא תוותר על שום ענף. "אנו רוצים להיטיב עם הציבור שלנו". ומבין הכוח האמיתי לא יהיה בעוד ארבע שנים. אז, הם בשוחים, יהיו להם כבר 12 מנדטים. המבחן יהיה בעוד חצי שנה, בבחירות לעיריות, שאז, בוקעת הבטחה, "לסדר קולק יישאר רק התואר 'יקיר ירושלים'. ש"ס תיקח את ראשות העיר".

מאת עמוס לבב
צילומים: ראובן קסטר

יאיר לוי, לוי, רס"ר, רמטכ"ל צבאות ש"ס. ארגון "אל המקיין" שהוא הקים ועומד בראשו היה המנוף לנצחון הגדול של המפלגה.

"כולם חולמים", אומרים פעילי ש"ס על המפלגות האחרות. "בעוד הם חולמים, אנו מקימים עוד סניפים. הכל ערוך ומוכן לביבוש היקר הבא - הרשויות המקומיות".

בוא לגדול איתם

ש"ס החליטה לחתום לכו כולל. לא מכבר היא חקמה חברה ביטוח משלה. בשם "שלתבה", שהכנסותיה כבר ללחץ את חברות הביטוח האחרות, שבו ישיבות רבות חתלו לקנות את המוליסות ממנה. "אנו רוצים להכנס לכל התחומים הכלכליים", מבטיח יאיר לוי למישהו בעברו השני של קו הטלפון. "נקים גם בנק. נפעל בכל הענפים. לא נוותר על שום ענף. אנו רוצים להיטיב עם הציבור שלנו".

בעתיד הלא הרחק, כך מבטיחים לו, עומדת ש"ס לחזק את עיתון יומי, במקום או בנפרד לבטאנה "שורשים" ויוצא לאור פעם בחודש.

עיתונאים. כך, למשל, קולטת אונר כי ש"ס הורחת לכמה משימותיה להביע בעבור "דגל התורה" על פי הסכם בין שתי המפלגות.

יאיר לוי, שכולם מתקשים לקרוא לו "דוב יאיר" למרות שבקורות חיים, ברוביקה "השכלה", הוא כותב רק "חייבנית תורנית", מאשר מהנצחון הכביר של תנועתו, וזוהי במסדרון: "עכשיו היקר חבא ון הבחירות המוניציפאליים", ומתוך רעם מחיאות הכפיים בוקעת הכתבה "דוב יאיר, קולק, תחבונן, במכרזא הקרוב ניתן לך רק את התואר 'יקיר ירושלים'. ש"ס תיקח את ראשות העיר".

ידו האחת אחוזת "ב"פ"ר" וידו האחרת במכשיר הקשר בעוד אחוז צמודה לשטרות והטלפון, ממשיך יאיר לוי, טרם מלאו לו 36, לחלק הוראות. משמעת ברזל מבצעת מתוך הכלל, "לשלוש מישור למסיבת קדוה ב'פחדת יוסף' בעיר העתיקה", והא חזק מקרה לחלל האוויר, ואינו בודק אם היא נקלטה אין לו ספק. משישה כבר רשם את התואר, והוא תובע.

שכל ארון של חרדים וזמנים להפליא בלבושם, מראם וניגונים, נשך אורי יאיר לוי בכל אשר ילך. כשר דלת הדר נפתחת כדי טמ, מיד פורץ פנימה נחשול אורי של פעילים ושוב מתחילה מסכת השיקפה והצידיקה. "את שכנת הנקשה", קולט יאיר לוי בין גשיקה לנשיקה. "הייתם נמלאים נמלאים".

יאיר לוי הפעיל בשבועיים האחרונים למסע הבחירות שני מסוקים. אחד היה צמוד אליו, והשני אל הרב עובדיה יוסף. הופעת הרב מהשמים הותירה בהמונים רישם בל ימחה.

הנהלת יאיר לוי

המיטה האמריקאית המשך לשושלת ההצלחה של מזרונ קינג קויל.

העסקי פילד דוב

מיטת החלומות האמריקאית
King Koil

לחשיג ברשת חנויות עמינה. ברשתות חנויות גדולות ובחנויות רחוקות מרשות.

מזרונ קינג קויל
הוא המיטה האמריקאית
המשך לשושלת ההצלחה של מזרונ קינג קויל.
הוא המיטה האמריקאית
המשך לשושלת ההצלחה של מזרונ קינג קויל.
הוא המיטה האמריקאית
המשך לשושלת ההצלחה של מזרונ קינג קויל.

יאר לוי
(משמאל) בויבוק
מנצח: "ציד"
לחזק את ש"ס.
אנו יחדדים. אנו
ספרדים שבאו
לחלשים את
חזונו
לשורשים. אנו
דואגים שילד לא
יתחנך לאביו,
שוכר נשק את
יד שבו, ששולחן
שבת יהיה ערוך
ומסודר. אנו
מחזיקים העשרה
לשננו.

המשך מחזקו הקודם)
מכשיר קשר ורשת מחשבים ראשינו כתבו לנו את
התוכנית.
לפני שנה, כאשר חשפנו מעל דפים אלה את
ההתארגנות החדשה, זיהוה התערבות של המפלגות
האחרות, ויאר צבן ממש'ם ולהבדיל אלי לגדא
מהלכיהם, רדשו חקירה. אריה דרעי הופיע במי ועדת
ביתר המדינה של הכנסת, וגם מבקר המדינה גרש
לעניין. "שורשים" בסאונה של ש"ס, כתב באותם ימים
על מנכ"ל משרד הפנים, אריה דרעי: "משרד הפנים
בראשותו של הרב אריה דרעי הוא היום מכשיר, ישר
או עקיף, לבניית שלום התורה בארץ".
מ נוכח כי יצחק שמיר מלא את מקומו של
שר הפנים בשנה האחרונה, נבין כי אריה
דרעי ניהל למעשה את ענייני הפנים של
ישראל לבדו, והתואר "מנכ"ל המדינה"
שהוא אליו מתאים לו כמו כמנה ליד. "ישר אריה
דרעי כמנכ"ל משרד הפנים השותר שקט בתחום
האנטיצייטלי", יתגאו בש"ס, רשבו את השבועות של
ראשי ערים ומעצמות מקומיות מהאגף הערבי: למרות
ההתארגנות של בשאן ש"ס על משרד הפנים כמכשיר
לבניית שלום, יחסית לזה של המפלגות הגדולות,
היה ועם. עם "התקציב הועם" הזה השפיע יאר לוי
שני מסוקים כשכובעים האחרונים למסע החירות.
אחד היה צמוד אליו, כדאש אפי האירגון, והשני היה
ממוקם של גורף הקולות, הרב עובדיה יוסף.
בשלושת השורשים האחרונים היה יאר לוי עולה
על משכבו בשלוש לפנות בוקר, ומתחיל את יומו
החדש בשש. עובדיה יוסף הופיע בחמש אסיפות
בחירות ביום באשורו המתני לו פעם 1500 איש עד
לשעה אחת אחר הצהר, משום שהוא התמנה
באסיפות בחירות אחרות. באופקים המתרחקים אלפים על
המסוק שלו, ניסו להיחלץ על גחונו ומגעו את
גודלתו במשך שעה ארוכה. היום, ב"פוסט מודרן" של
מערב והבחירות (למערב בחירות עריין מחיר לעירין
ניתן של אחת המוח) יאמרו האנשים כי תופעת הרב
מהשמים הותירה בהמונים רושם כל ימיה. "כולם
הולמים", הם אמרים על המפלגות האחרות. "בעד הם
הולמים, אנו מקימים עוד מושיעם. לא התקבלו עריין,
הכל עירין ומוכן לכיבוש היער הזה - חרשיות
התקוממות".
בעד החרץ שנוצר כמות מצליח מישור להכניס
כמה מנות מזון למשרדו של יאר לוי. הוא אוכל
בחינוך רב, בעוד מרב בטלמן ובדוק הדעות
המודרניות על ה"כיסר". בין בליעה לבליעה הוא פולט
האוכל לא טוב היום, והעציר שהביא את האוכל

עג' אג' אבו רוקון, דרוז, פעיל בש"ס: "למה דרוזים הצביעו ש"ס?
כי יש לנו ולהם שלושה דברים משותפים: שמירת צניעות האשה,
האמונה באל אחר, חיון השורשים בארמנו ושמידת מולדתנו".

שוקן

בגיל 76, כשהוא כבר שומע ברקע את שקטן הומן האבוד, פותח גרשום (גוסטב) שוקן דלת אל האיש המסתתר בתוכו. האיש שכבר מרגיש את עצמו אדם וקן, שמכיר בחסרונות, משלים עם והמצעות. ואיש שהוא מזה 50 שנה עורך "הארץ" וגם המשורר רוכב פון. האדם הממוגר שלא יודר לרחוב לאכול פלאפל כי אינו אוהב קירבה אנשים, אבל יודע את מחיר הברידות של הסתגרותו ויכול הזים לשנות רק מעט. ומנגד - הילדים: רחלי, הלל ועמנו. הילדים שמעולם לא חיבקו, לא ליטף, לא דיברו איתם ששיות. והם מסתכלים על אבא בעיני ילדים, עיני מבוגרים. דף חשבון, דריטורי.

הזיקנה, הבאב, ההחמצה

מאת בילי מוסקונה/לדמן צילם: בני גלור

העייפות. זה לא טוב. משום כך אני יודע שאני צריך לתת לעייפות הזו להתפתח בלי שאני כל הזמן אגע בו. ואת הדרך שהעייפות הזו יתקיים בלעדיי. הנעורים, הקסימו את מרץ קפקא. אני קוראת בקול: "הנעורים מאושרים כי יש בהם הסגולה לראות יופי. כשאובדת סגולה זאת מתחילה וקנה שוממה, שקיעה אטון".

"לא נכון" מתווכח גרשום שוקן עם קפקא בביטחון, "יש הרבה זקנים שנתיים לראות יופי". הזיקנה מביאה אותך לאורח מחשבה יותר ספקני, מוחת מרחץ.

הזיקנה? אותה. "אם תשאלו את אשתו", הוא אומר, "היא מצידה, חושבת שאני משתגע".

יש שיר של גיטה: "כנער שתקן ומרדן, כצעיר מתנשא ושתקן, כגבר מכון למעשים, כזקן קל רעת ומשובע, ועל מצבות ייכתב, זה כאמת היה בן אדם המילים האלה מתאימות לך".

"מה שבאמת נכון, לדעת, זה שבזיקנה נעשים קלי רעת. מה כבר יכול להיות. הכל כבר היה".

הלל שוק, הבן של גרשום שוקן, מותח גבה לקשת גבוהה: "זה דבר חדש לגמרי, גורא מפתיע אותי, זה כל כך לא היה צפוי שהוא יהיה כזה". אומר הלל, אוריכל בסקצור, על המגש בין האב והזיקנה. "זה ממריע לו, זה כואב לו, הוא מנסה על זה והוא לגמרי מסוכה. הכל לו. הוא מרגיש שהוא מססס משהו. זאת הדינמיקה שלי מנגד".

התנהגות של רבת יתרין

"כן. זה גורא סימפטי אבל זה שונה מזה שהיה, חרא, לפני כמה חודשים היינו בדרגה בבית ענגון והוא סיפר על הפעם הראשונה שבא לענגון חביתה כנער, עם מאוזה, וכשאמר את הדיברים האלה, כיוון שלא הצליח לזכר התחיל לבכות. הוא לא בכה ממש עם רמעות, אבל ראית שהוא בוכה. וזה מנסה לנגח".

אישיתן שקשור בגיל

"כן. זה נכון. זה מעניין, כי זאת תופעה שאני נוכח בה רק בשנתיים האחרונות. ממש בהתנהגות היא מפתיעה. עצם זה שהיה יכול לנסוע אינך לחץ לארץ לשכונת. יש הרבה אצלם שהוא אומר לעצמו שהוא עבר איזשהו שער. לא עומד למבחנים יותר. כאילו אומר לעצמו: אני בזה וזה כבר לא משנה. אין לי מה להפסיד, זהו זה. ואז הוא מרגיש יותר גיטור, יותר פתוח, יותר חופשי".

עמוס שוקן, הבן האמצעי, בין רחלי והלל, חושב רגע אחר ארוך. ועוד רגע. עמוס שוקן איש עסקים,

"קשה לי לקיים יחסים שוטפים עם אנשים חיים. אני לא איש של סמולטון. משום כך אני חי עם עצמי, זה לא רק עניין של זיקנה"

גרשום שוקן יושב בחדר שלו במערכת עיתון "הארץ" מוגן היטב מאחורי מכתבה ענקית. בתוך גרשום שוקן האדם גרים שנייה וזכרם מרן המשורר ומר שוקן הבעלים ועורך ראשי של "הארץ" קרוב לחמישים שנה. המשפטים ששוקן משמיע לי קרמים עוד וגידים על רוחות של אנשים מחים שלא נחשבים כבר ורם גיליים: טרזניחובסקי, קרצוילי, ענגון, בוכר, קפקא. מר שוקן מקפיד להשאיר ברמה הזאת, גם שורות הספרים על המדפים, כמו המלים שהוא מצטט בעל פה מהזיכרון, שומרת על אותו גובה. ואחריה, מהצד השני של המכתבה, מרגיש שמר שוקן מציג כרטיס מיני במדעון הברים סגור אליטיסטי-אייטווקרטי. הוא כמובן, חבר קצת.

הפרסונה השוקנית ממלאה את החדר. כל חדר. גם את המסדרון הארוך-הקטנים בבנין "הארץ", גם את הארכיון הצפוף-אסלולי. הרמות השוקניות, כשהיא מופעת קדימה, מקרינה ריתוק, סגירות, שומרת על מעטפת אופיי בלתי חריזה. הרמטית. כאילו אומר אל תגע בי.

השיחות עם גרשום שוקן, עם רחלי אירלמן בתו, עם עמוס והלל שני בניו, מנסות לגעת בגבולות שטינו גרשום שוקן סביב עצמו במשך השנים. השיחה מנסה לעמוד על המשמעות והצורך של הגבולות האלה. ומה המילים תבצבצות, לאט, כמו על גייד צילום שם בתמימות פיתוח - באמצע תהליך השיחה - חלקי דמות מנומרים, משתגים. זו כבאות אב בעיניו ילדיו. כולל האהבה, הכאב וההחמצה.

עם גרשום שוקן עצמו תישחת לכדי סדר צר דלת, שתצריח החורקים שלה מעידים שלא שוממה ורבה זמן. שוקן דיבר על הזיקנה, השירים, בחירות ששעה בחיים ויתכן שזו יותר הפסד מאשר רווח. כצער מסויים הוא יזכיר את המסרונות הקצב את השעות ברקע. צער על הזמן האבוד. וצער ברינו גם נופים דלים משם, שמתלווה אליהם המגנייה המסמית של התיזכרות. ולאורך השיחות יתגבר בשתאומיות העורר הראשי יודקו ויאמר: "גבירתי אני לא רוצה פורטרט אינטימי" ורגע אחרי כך ירגיע המשורר שסופר שבכיש ושש שנים את העורך הראשי, ויחסה אותו, ועל קצות האצבעות ירחיב את התריץ ברלת החריקת וירחוק את פס הארץ.

אחרי מכונית, אני שואלת אותו, היית סוגר היים את דלת חדר העבודה שלך במערכת העיתון, ממה את הגב והחלק הביתה לעיניים אחרים שוקן חושב רגע. "לא הייתי אומר את זה, כי העיתון עדיין מעניין אותי ומעניין אותי מאד. ואחרי, בורח לרגע שוקן הצורה מעצמו, "משהו לשנות באופן רדיקלי את אורח החיים שלי, זו אחת הסיבות למה אנשים זקנים לא כל כך בקלות מתנהגים".

אחרי מרגיש אדם זקן, מר שוקן

"כן. אני כותלת רואה את עצמי אדם זקן. אני חושב שכזה העברה שלי אינו כמו שהיה, גם לא קצב הקריאה. אני איש ואני מתעייף בעיקר המומנט של

גרשום שוקן: "כשאדם מת אני לא חייב לשמוע את השטניות שלו. מתאום אני רואה אותו"

סולבסות 11

הנהלת מוסדות
התורה והמצוות

המשך מהעמוד הקודם
שלי: עננו, לאה בן דוד, נוח מוס, משה דיי, גרשם שלום, ורבים אחרים.
אתה כותב בקירוביך מציאות?
גרשם שוקן: "לי קשה לקיים חיים שוטפים עם אנשים חיים. אני אמנם לא יכול להימנע מלעבור עם אנשים, אבל אני לא איש של סטלין, ממש כך אני חי עם עצמי, זה לא רק עניין של יוקרה, גם חיים לא היו לי כמעט. רק אנשים שעבדתי איתם. זה אולי מה שיצר קצת קירבה ביני ובין דיי. לדין היו רק הכוחות, זה גם אולי היה קצת אצילי. עם גשם היה לי תמיד קצת יותר קל. גברים לא עניינו אותי."

ה בלי ספק פגם. אני לא מתפאר בזה. לעיתים קרובות נוכחתי שכשארם מן, אדם שבידו היה לא הייתי מעניין להפגש איתו בכלל - אדם שייצג משהו, מילא תפקיד, וגם לי הייתה ריעה על זה - ברגע שהאדם איננו, כל היתרעו שיש לי כלפי האיש הזה לא קיימת יותר. אני לא חייב לשמוע את השטות של פתאום אני רואה אותו, הוא עשוי משהו גמור. אני רואה שלמות וזה עושה את ההסתירה האלה מוצלחים למשל נוח מוס. לא נהנתי באופן מיוחד לשוחח עם נוח מוס, למרות שהערכתי אותו כאיש אינטליגנטי, לא נהנתי באופן מיוחד מהכרתו. זה איזה פגם במבנה האיש שלי."
זר לי על רעגה הוזה
אנשים גורמת לידלול ממויי. בכל זאת, קשרים עם בני אדם זה הדבר היחיד שיש בעולם."

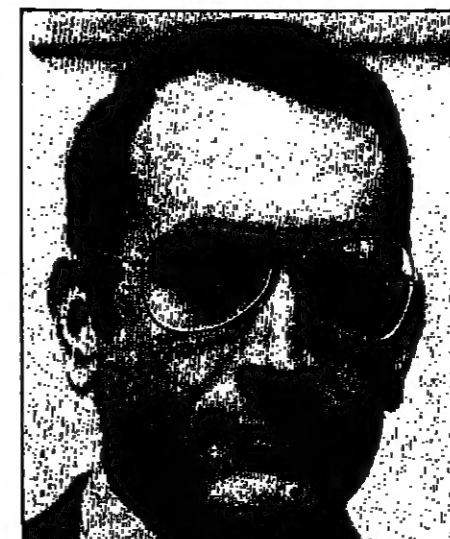
הבנים אחרים?
"איתו מין חברים היו לו. קורצויל, במידה מסוימת, אבל איתו מין חברות. חברות של לרוב על עננו."
הבת הבכורה רחלי אירלמן בחרה אימל חר?
"אני לא חושבת שהוא החמיץ מה שהוא רצה לא להחמיץ."

אני לא משורר מקצועי. חמיד עריכה להיות איוה עילה. כמו שאני כותב על איוה אדם, את האדם הזה עושה למות"

את זה אני לא הייתי מסוגל. וברגשיון הוא איש בעל רמה נבונה מאוד. אינטליגנטי, ציורית.
ברגשיון בין אדם יצירי מאוד.
כן. כן. נכון. ובכן כשרואים דבר כזה, זה יכול מאוד לעורר קינאה, למשל איתי אי פעם לא יעשו חיים שכאלה. יש אנשים שחיים עם בני אדם זה לא בוכו וטן. זה מעשיר אותם."

אתה נישט?
"לא. לא. אני לא יכול להגיד שניסיתי באופן רציני מאוד. חברתי את עצמי והכרתי למי אני לא מסוגל. אני הייתי פעיל במוליטיקה ועזבתי את זה אני לא נהנה מחיכוך עם אנשים ויש לי הרגשה שזה בוכו וטן. הלל, בניגוד לכל השוקנים הוא איש מאוד חברותי, יש לו בית נוח. כולם אוהבים אותו."

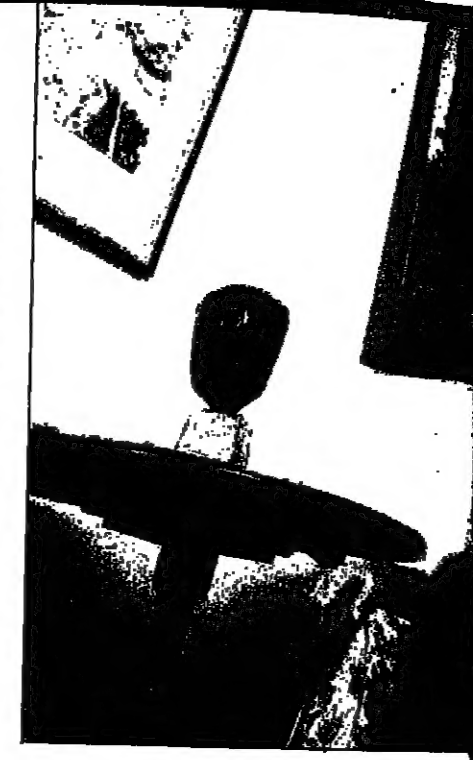
הלל: "אני יכול להבין על מה הוא מדבר. אם יש בלי חברים. הואנשים שהוא יצר איתם קשר, הקשר היה ענייני. ומתחברת הואת הוא חי בבווע וטעם. ואת טעם מהחלטות."

האניסטיית הייתה כלכלת לחשש את האסמפרטו שהא נורא אוהב במסעדה מסוימת. לעבור איתו בניה לראות אותו מצביע על הפרחים. לעבור איתו את החוריה שהוא עבר עם אבא שלו בילדותו. אני מניח שבת גיחה בשבילו זה מה מה ששכחתי בית עננו."
הייתה ידך מתיחה רחל?
"מתיחה רחל לעולם אדם, שחלוי, עדיין, ביחמה של שני הצדדים. תכונה משפחתית מהר של אבא שלי ובמדת מסירת גמ מהר של אח שלי, זה אדם את לא נמצאת איתם באופן רצוף הרבה זמן, לא נפגשם והאשונות מחדש. כאלו את מבינה אדם חרש. זה לא מצב שאחרי ההיכרות הרשמית, המערכת מתפתחת ונבנית על רברים קדמים. לא. איתם זה לא ככה."

יש בזה משהו מייגע?
"יש בזה תמננה מסוימת, כי אפשר היה לפתח את היחסים מי יודע לאן. אם הוא היה יוצא מהקסאן שלו היה יכול להנות מקשר עם הגברים שרוקק מכבדים אותו. אבל בתוצאה מתגשמה אני מרגיש קירבה ולא משהו אם אני אראה אותו בעוד שבועיים או לא."

את הבת הבכורה של אבא, אני אמרת לחלי אירלמן. "כן זאת עובדה ביולוגית" היא עונה ומופכת לעובדה. אני שואלת, יש אינטימיות אביבה?

הני לי המננה.
"למי שעננו מת נסענו לבקר אותו בבית המלך בנדה. אבא ניסה לשעשע את עננו ואני הצלתי לו, לעננו, אתה יודע, אני סקרנית לקרוא את שורה. באותה עת היה שירה רק כתב יד. עננו נמנל בן, והיה לו מאוד קשה לרדב, הווי שפתיים נפת. מדרשה ואמרת לאבא, שמעת מה הוא אמר תונו מה הביתה וצלצלנו מהר לאמנה שחיסע לעמו איתו."

היה משמר היה בבית, איתו סגן חינוך?
"היון ומשמר סטרטגי. היה עניין של משמר וסגן סגן כשרות מאחרת מבית הספר בצהריים היה בית שאפשר לבנות בו."

לא. לא לבנות ולא להתפנק. זה לא היה בית נפגש בו."
המשמר הם - למה התייגם בבית?
"למי שניסו את זה, היו שירות. אני זוכרת שהיה קורא לנו את הגזרות האחרים גורים כל יום שיש. מרגנב חוץ כדי קריאה בראש מרגנית לעברית. שהיה קונה לו חיות עץ קטנות מגולפות. ברגמניה. אני רואה אותם גם היום. הוא גם נהג לקחת אותנו לסילים מוז לארץ. נסענו לשלושה שבועות לרומא. לא נשאר ידית אמנות או מוזיאון שלא ראינו. חרש שיר."

היו מה לקדם, רגשות, מהבית שבו נולדת?
"שם רדב רדב אין משם. אני מתננה עם הילדים של לגמי אורח מאשר הוא והנהגת איתנו. אבא לא תפנק עם הילדים. הוא לא האכיל ולא טיפל. לא נהג אותו מחיך אותו על הידיים. הלל בשע על לבסא אחות. חור על המשפח: "לא ודרכי ארתיו מחדיק דרתי על הידיים."

זכרתי קשה?
"לא ראה את זה דבר מאוד קשה. זה היה טבעי לי לא חשבתי שיש איזשהו בעיה. שזה חסר לי. יבוא פרוי וידי לי, בכלל זה אתה כזה וכוה וכוה. בגלל שהא לא נעך כל ולא זיכק אותו. אבא, אשה חמה טיפסה בראש את כל מה שהיה."

מערבית וגם יותר מתעניינת. הוא לא ריבר איתנו על דברים שלנו, או שלא עניין אותו או שלא ריבר עליהם. הוא היה הולך לישון בחדר העבודה שלו ואני הייתי מכינה שיעורים. אחר כך היה מתעורר. וחלי אירלמן מתרוממת מהכיסא מניחה שתי כפות ידיים על השולחן, מורידה את הראש לגובה של שני סנטימטר מעל השולחן, ממקמת את העיניים מעל ספר פתוח, מעבה את הקול. אומרת: "הוא היה בדרך את התנועה של התרגיל בחשבון. נכון, לא נכון. רק זה היה איכפת לו."

עמוס: "אני חושב שלעיתים מאוד רחוקות ריברתי איתו על בעיות אישיות שלי."
וביבן:
"אני לא ממש זוכר חיבוק של הורה לילד."

איתי: "הי גמ אמא שלך נותנת לליאור נשיקה על הדף."
אתה בילדים שלך מתעניין יותר?
"אני מרגיש שלא."

איתי: "אתה מדבר שטויות. אתה עושה עם רוני דברים שלא מעניינים אותך אבל מעניינים אותו. אבא שלך חתיר רק למה שמעניין אותו. על הבית שלך אפשר להגיד, שאבא שלך הוא הדמות המרכזית בבית ואצלת הילדים עומדים במרכז."

עמוס: "כן. זה נכון."
הנכדים קופצים עליו בשווא נכנס אליכם הבית?
עמוס: "לא."

איתי: "משפחה מרדנית. הילדים בבית שלהם היו קובעים פגישות עם ואבא."
אתה מרגיש בלפיו רגש שקרוב לרחמים או תרמנות?
"חושב שכן. מרגיש ככה לגבי הקשר שלו עם הנכדים שלו שהוא קשר בהחלט מיוחד. עובדה שהבן שלי מצא רמות סבא אחרת. הנכדים פשוט לא מעניינים אותו מספיק."

איתי: "הוא צריך שיעניינו אותו."
עמוס, מה מרדממטי ביחסים עם אבא שלך? "יש לא את המסגרת הבעייתית שלי וזהו. אני

בעובתו של שוקן הסב, מצאו סלילי הקלטת בהם הוא קרא בקול צלול קטעים מהמערכה האחרונה, חלק שני של פאוסט.
מר שוקן, יש לך היציר הזה של הבעלות על הפגים כמו לאבדך?

א. לא. אני לא אספן בכלל. פעם היה לי היצר הזה בצורה די חזקה ואין לי עוד. יצר האספנות הוא יצר הקרוב ליצר האידוטי. אתה משתוקק למשנה ואתה רוצה אותו. יש לך הרצון שהה יהיה שלך. אבל את אין לי היום כמעט כמעט שלא."

אבדך נשאר בן אדם יצירי לאורך כל הדרך?
"כן. כן. היה יותר אימפולסיבי ממני."

בגלל שאתה עוצר בעצמך או פשוט אין לך היצונות החזקים?
"אין לי היצונות החזקים. לא עכשיו, על כל פנים."

אתה מזהה את היצירות אצל מישור מהבנים?
"בשביל אספנות צריך גם זמן. הבן שלי, עמוס, היצר שלו הוא לבנות את קבוצת העיתונות שלו. הבסס הוא מאוד יצירי."

בשאתה פתח על ביוון האימונים המשפחתיים, אתה רואה קי עלייה של יחידה תלוי מאיוו בחינה. מבחינת העצמה הכלכלית יש ירידה, זה ברור. מבחינת רמה תרבותית אני חושב שאין ירידה. אני רואה אותם בעלי רמה, בעלי חשיבה מוכשרים. די מוכשרים."
הבחינה הכלכלית פחות חשובה לך?
"מאוד חשובה. יכולה להיות חשובה מאוד. מה זה חשוב מאוד? אתה רואה קי חושב שהשאיפה של עמוס היא בסדר. הוא היה רוצה להיות מאקסוול הישראלי. כן. הוא עוד לא יור על זה. כן. אולי הוא עוד ישיג את זה."

אתה מזהיר מפני מוטיב, סוקר את עניינך?
"אני לא רחמתי אותו לכיוון הזה. אני בכלל לא חושבתי הרבה מאוד בהתפתחות של הילדים שלי."

כ"ש שאני לא נפגש עם יהודים, כך אני לא נפגש עם ערבים. אני טיפוס מסתגר. לי באופן אישי, חיכוך עם אנשים לא נכון ולא סימפטי. אבל חברה שלימה לא יכולה להסתגר והענייב ורחב, מסתגר כלפי הערבים. זה קשור לפרמיטיביות"

אתה מחזיק בדיעה שהם צריכים להיות דברים על בשרם?
"אשתי אומרת שעמוס עושה את הסינונות שלו על בשרי. שוקן מתרחק על הבסא. צוחק צוחק גדול של הנאה. "אבל הוא עושה את זה בלי ספק גם על בשרו."

רחלי: בשיחה על הסבא, תגיד: "אני אמרת לאבא שאה הסבא שהיה לו ולסבא בעסקים אף אחד מהם לא יודע היום."
עמוס, על המשפט של רחלי: "עוד מוקדם להגיד את זה חתא, אני יודע, תשובה שחצנית."

מר שוקן מה בחר אבא שלך לקרוא לך בילדותך?
"הוא קרא לי שירים שעניינו אותו. שירה רגמנית, גיחה הייתה זה נהג לרבה מאוד."

באיו צורה המעיל עליך סמכות?
"הוא היה אדם סמכותי, לא עשה שום דבר כדי להפעיל את האסוריותה שלו. הוא לא התעניין כל כך במה שעשיתי ורציתי לעשות, אבל אם הוא אמר משהו היה לה משקל."

הוא ביוון אחריך?
"לא. לא בצורה מודעת. יותר מדי מוכו בעצמו. כל ההשפעה שלו על אנשים הייתה הקרנה של האישיות שלו."

עמוס, מה הקשר בין האמביוניה שלך למבירה שגולת בה?
"במבירה שגולתי בה היה לחץ להצטיין. גם מהכיוון של סבא שלי."

המשך בעמוד 42

סלובכט 13

עליזה רוזן, במצב הנוכחי

מאת תלמה אדמון
צילמה: אירית זילברמן

האלמה, מתנסעת משטף המלים של עליזה רוזן, הנעשתה אחרי שעתים בגינה הירושלמית: עליזה עכשיו בלי לדרור רוזן בלעה כמה מלים ותלתה בעדשה עיניים צייתניות. לרגע קל נידאנה כבת עשרים שחזיים עוד מתוקים לפני. גם בשתיקה חכמיה המשיכו שפתייה להביע. כמה דברים השפתיים האלה יכולות להיות. כשעון נידח, והלילה, יש בך רגע של כזו וכעם על מה על מה לא. אותן שפתיים יכולות לחזיק על הבמה או מול המצלמה בתוליה, חושניות, רוע, מומה. "אני אדם מילולי", אמרה עליזה בעבור כל שעה של שירה. כאילו משהו שכת, בעוד מרבונן בשפתייה.

"אני הצדק של הפניה. רוב המחשבות עולות בי בשירה. צריך את גרגיר החול, ואז הצדשה האת משרישה את החסמים שיוצרים את הפניה. כשאני נמצאת לבד אני יכולה לכתוב שעות, ויש המון שטחים מתים במשך היום, שאני לא יודעת על מה חשבתי."

בסוף הראיון לא ידעתי על מה דיברנו ועל עוגיות שומשום, בדומה לי. "הקמח הוא קמח מלא, אמרה עליזה בשעה שנשאת את המגש אל הגינה ויבדעשים, או וכוונים, צנחו אל הנה, "והמכונן נמצא על האריות של הצ'וקלס ציפס של אוסטרליה. במקום שוקלר אני שמה אגוזים ושומשום."

בשל מה מרחנו ונסענו אליה עד ירושלים היה ארוך הן למיאסרון האמן, לאן עשרים שנים מלאו לו, אמרה אשת יחסי הציבור, אם את רוצה, נעביר לך תמונות של עליזה מהצנחן שבה השתתפה. היה ברצוננו גם לחצות את הוצר הרחבת של האמן, לספוג שם אווירה. בסוף הראיון שכחנו.

"יש טעות בכל העניין הזה שמשייכים אותי לקבוצה של מייקל אלפרדס שהקיסה את התיאסרון. הקבוצה הזאת התחילה לעבוד ב'62' ואני לא הייתי שם. הייתי סדרם, עם מילים דיסקין, ב'68'. העלינו את 'נול' לכך משתעשעת אמי המשוגעת. היו שם אדורן אלמוג, אבינועם מורחיים, רמי רגון, דאק כהן, יוסוף פאראת, שחקן ערבי שלא המשך, יוסי פולאק, נעמי גרינבאום, אמיר אוריון, והן ספליביץ' ול. אני, בשירה הזאת אין הרבה סדר."

הזמן גירס מחדש בחברותה, בלי התחלה, כלי סוף. ויש להבין במשכונן את התפאורה בית כבר שהשנים הטיפו עומק רוחני לקירותיו, וזם וקור משחקים בו יחד עם נענועי האורצל. בעד וחריטים הצהיריים עולה הגינה של עליזה רוזן, עניין מבולגן, שומע צבעים וסוגים של ירוק. כיוונסמות ודרות-לבנות בצד אניצים דקים של בצל ירוק ופטרזויליה שני עצי דובדובן, "כל שנה אנחנו מכינים ליקר. זה הון המצוי, התמצמץ. שני עצי ליטון ועץ גוי אחד, שכיתו הירוק של סרון מתגבר עלי קלות הבית שאכבר הבן, נער בן 16, כבר אינו משתמש בו."

כשנכנסנו בבוקר הספיקה עוד לקפל את קרש הגינה, אמרה "דק רגע, רק רגע, אני כבר אהבן, קודם כל חישתו קמה לא קמה מה אתן, צימחניות או משהו. אכבר, עוד לא הלכנו אתה מאתר לבית-ספר, זה לא קורה לו בדרך כלל, אני לא יודעת מה יש לו היום, או יש לי תה צמחים, לא זה לא ליטונות, תריח, אויש זה לא כל כך משוש לעשות את זה. הנה, בלוטר, לי זה לא כל כך משוש, חיראו, עכשיו אני לא מצליחה לנציא את התלים שבבגמי מנימה, רגע, אני אסנן את זה אני באמת מאור אישית ולא יעלה."

ברצמבר תדיר בת 49. עטופה בשל שחור, מכותה בכסא, מרכיבה משקפיים, מסירה אותם, ממצממת בשמש, היא כאילו חשופה, נחונה לך בלי מינגנות, ביתית, עממית. הרי היא מוכשת אותך בקבכים וגרכי צמר אפורים. ובכל זאת היא חיה גדולה, נושאת הרבה עצב. ואולי רק היום היא נראית כך. בכל פעם ששלה אליה עוד עיתונאי, היא לא מסייעת לו להבין את משה המשיכה שלה. למה היא קבועה כך בתודעת (חמש עשרה בעמוד 19)

בשבוע שעבר, שלוש ושלושים לפנות בוקר גדולי, היא הגיחה אל ומגנצחים התנוחו צופים בזכויות מהימים ההם, אחרי מלחמת יום כיפור והזרות שלה עם תקופה שבה למדנו לצחוק לעצמנו לא מחבלה. השנה ראו אותה שוב בהצגות בחאן, בסרט קצר קצת יותר תכליתיות, קצת מרוח

הסך בשחור-לבן בקטעים מ"ניקוי ראש", ובין ספירת קולות לראיונות עם מנצחים לשהתמכחות הבטיחה שההרס הוא, הפעם, לשם בנייה. אולי זה מקור הצמא לראותה. עליזה רוזן. שחקנית. קבועה כבר שנים בתודעת הקהל ככשרון שחקנית של קבוצה שעדיין חייבת להצטיין כשהיא נזרקת למים. עכשיו עם חלומות. במצב הנוכחי, מתבגרים.

מצעי היצוא המבוקשים בעולם עכשיו ברשתות השיווק ובכיתן סנטר, ישראל.

<p>מציאת היצוא האמריקאיים של כיתן עכשיו גם בישראל. מהיום - לתקופה מוגבלת - ניתן להשיג את עודפי היצוא במחירי מבצע.</p>	
<p>מבחר מצעי פלנל יפהפיים, שבדרך כלל עושים את דרכם לארה"ב, נמכרים עתה ברשתות השיווק ובכיתן סנטר.</p>	
<p>בואו לכיתן סנטר ולרשתות השיווק ותוכלו, גם אתם, להיות ממצעים רכים, נעימים ומעוצבים להפליא, במחירי מבצע מיוחדים.</p>	
<p>מצעי הפלנל של כיתן - חלום.</p>	
<p>פריטים בודדים</p> <p>סדין ציפה ציפה</p>	<p>רק 17 ש"ח רק 24 ש"ח רק 5 ש"ח</p>
<p>סטים שלמים (עם ציפיות)</p> <p>סטי יחיד (סדין, ציפה וציפה) סטי זוגי (סדין, ציפה ו-2 ציפיות) סטי זוגי כפול (סדין, 2 ציפות ו-2 ציפיות)</p>	<p>רק 59 ש"ח רק 79 ש"ח רק 99 ש"ח</p>
<p>סטים אמריקאיים</p> <p>סטי FULL (סדין, סדין עליון וציפה) סטי QUEEN (סדין, סדין עליון ו-2 ציפיות)</p>	<p>רק 39 ש"ח רק 44 ש"ח רק 44 ש"ח</p>

קטן בוא

יהונתן גפן סחבק והפטרייה

פינת החייל האלמוני
(קטעים ממכתבו של זא שטייבל, דואר נע וזד, עזה.
בשל תקלה טכנית התפרסמה כאן בשבוע שעבר חזית
המכתב בלבד.)

רש עוזי. שני חברי סוגרי עור
מעט שלוש שעות פטור. עולים למג
רל להשקיה קר. השלמות פתאום
דורשת את שלה. עומרים על מגרל
בנוה ומשתנים על העולם. ושואלים שאלות כמו:
למה ומתי נהיה בבית? איך פותרים את אי-השקיון
הזה? איך משחררים רצועה לחצות אתמול נוס לרש
את דורו. ומה בקשר לזכות אבות, מרחב אסטרטגי,
לחיות בשקט, תגורת כסחון נאל יתהלל חוגר...
ובינתיים פותרים אותנו.

אובייקטיבי ער כמה שאפשר. עובד פוליטיקה.
תנו לנשות. אני פה כי המדינה צריכה אותי פה. ואת
הפלוזה שלי. המדינאים צריכים שקט להחליט, שקט
מדיני, שקט רצוני, שקט קוסמופוליטי... ואני צף,
אף ער כאב. למרוץ שלי בורח האוויר. מתחת למרוץ
- מיטה, מתחת למיטה - שכפ"ץ, סדרה עם משק
שרות, עשר מחשבות, סאץ' שקט עמוס טעם החיים,
תחושת אישית, ח"ע, וכמה אמצעי מניעה. אלה אותי,
שני ירמיה גר, הרבה בוך.

הרבה שמירות. בעיקר שמירה על הצלם שלי.
קשה יורד בשם. חוק. מתנה פליטים מסתור. הכל
נשקף. גם אנו. סיור רגלי שוטף את הדרוכות.
העיניים ב-360 מעלות. מופרים 21 עציצים במרפסת
שמשמאל. העציצים ריקים משתילים. התרומה
העונית למבצע יראש תחת עץ' - - -

מרחוק צמני בוער. רצים, הרבה קולות ברשת,
אבנים דועקות, קולות של זוכיות מתנפצות מתחת
לרגליים. קצת כמו בחנוכה. בכל חנוכה מודחית
אפשר לראות נשים מלילות. וכמו בכל מנסאוויה -
כמה ריחות מוחות, וריחות של עשן. רק שאן - בטקס
בבשים - ממגלים צמיגים, ובמקום מוכרית על החזן
- כאן דורקים רק אבנים.

יום ראשון הגדול. כבר מרחוק כל אינדיאני
מתחיל להבין שיש בורק. ובנסים. כוח גדול. הרבה
עוצמה. הוראות קפדניות. ניהורים. לא נשים. לא
ילדים. אסור לירות. מתארגנים בצומת. הרבה אבנים.
בקבוקים באוויר. כמה כאפיות קופצניות, עצבניות.
החזן בברומסר של החברה עולה הכבוד, הכבוד.
משתדלים לשמור על השקט.

בתוך שעה יהיה הרוחב הזה ריק. מכון של
סימטאות. לא להיפך. לוקמים פנייה. מתחמים דורקים
כלוקים. לא להאמין. עוצרים. גומלים. ריחוח.
מתארגנים. 20 מטר מאחורנו עומדת משפחה. פתאים
אש וגופיות. גריחות אימה. הרבה ידים מונחות עושות
הרבה רוח. אותה לומר להביר את העליל הזה. קצת
הלם מעורב במור ותחושה. מתחלל סביב. פתאים קולט
יור קטן, אולי בן 3, בין הרגלים. נוחו לו גג. לידו
מסתובבת בין 8 חזות רגלים ידועה. היא לא מבינה.
לא ידועה להצטלם. תגידו קדאק. אני מרים את
הלוח. מתה השני יוצא אבא שלה. עינים ופגפגות.
איהה ובורס קאפה לעואלו! - - -

כבר בוקר. חוזרים ממאכל הלילה. מורקים מתה
עייפות וצמיות. הרגשה מורח. וזרק מנסיכ ולא
כול שלא להיכנס בתשובה המורקת? נ' על מה נזכר
היום. ליריס! אולי על גדול המה בשמשים. עומד
נוסף בתוך שורה חסר ראשי כרובים. לא יורד למה
אכל אני צוק. ובינתיים אלוותים להחליט.
זא שטייבל

סוכפסו 17

מה היית בותן עכשיו כדי לצאת לחופשת חורף בשווייצריה?

כחות מ-1000\$ מספיק!

כן. מהיום חופשת סקי בשווייצריה זה לא ענין לעשירים בלבד. שוויסאיר מבטיח לך את שווייצריה היפה, תנוף המדרחים והזאוויר הנפלא במחירים שאינם באויר. לדוגמה: טיסה + 6 לילות במלון מובחר + חצי פנסיון + 5 שיעורים בבייש לסקי וחכל בפחות מ-1000\$. באמת פנטסטי! ואם אתה לא יודע לגלוש נלמד אותך בקורס מיוחד, אחריו גם אתה תחליק כמו שוויצרי. חופשת סקי חורפית בשווייצריה. מה כבר לא כתבו עליה. אין צורך לחזור שוב על מאות החצעות בעשרות האתרים. בוא תרכיב לעצמך את החופשה המתאימה לך ולכיסך. החורף הצטריך אל החלום השווייצרי של שוויסאיר.

בקש את חוברת מנטסקי במשרדי הנסיעות ובסניפי שוויסאיר או שלח תתלוש.

עליזה רוזן, במצב הנוכחי

עליזה, שלוש מנים של מעט: "יש משנה נורא לא מיר בהזדקנות של נשים. אצל גברים, האזרה והזדקנות פחות חשובה".

או בתמונות. הדברים האלה - או שניטמע בן, או של יעור מאמצים. אני לא עכרתי את זה ואני לא יכולה לרמות מה זה יכול להיות. לא יכולה להכנס לעורה של הילדה שרצה ביערות. אבל אני נראים מילולי, והמלים עשו את שלהן.

המגר עשה סרט מאחר, החשקפות הימניות מולידות את השקפות השמאלניות. וההיפוך הפוך להיפוך הוא שמליד את החרדה מפני האווירה שלך ברובה. והסוף שלו אוטטימי. אחרי חזירות וריגשי האשמה של עכשיו, אחרי העלאת הזכרונות הקשים מהשואה עם החרדה מפני הישגות, בתמונה האחרונה אשה ערביה מרחפת בלכן מעל מנצי וינים. וזה אלי אותה אשה שנגרזה בכיר יל בורים מתל-אביב, והיא קמה לתורה באיזה רוגע מסטורלי של אחיית הימים.

משליקת על עצמך את התפקיד, נבנת לעומק המגר של הענין.

אם כל המגר של הפרט היה רק האשה הזאת, והנחות שהיא מבטאת בגלל החרדות שלה, לא הייתי עושה את זה. אברהמלה מסתכל על אנשים, לא על איראלוגיות. מבחינה מקצועית יותר מעניין להראות מורכבות, אמביוולנטיות.

במס גילתה שמטולוג זה מעשה אשורי. עד אז שמה בתפקידים לא גדולים מדי, בזכות הקיצור ברפליקות. ב"כולנו אשמים" היא מברכת על הבמה כלי הפסקה במסך עשירים דקות שם היא בת של נוצה ב"חבלי משיח" לפני שנתיים הייתה אשתו להסתח להאידאולוגיה של מנהיג המהפכה. בעבר הייתה גולשת להסקות עבודה בגות חורשים ארוכים. עד שהגיע רוצע שבו הלחל לחדר שחישבת. "אני לא מתכוונת לשיכוח האישית, במולן הפסיכולוגי העמוק. אני מברכת על חוסר עבודה. שיכוחו שאני עוד כאן ויכולה לעבוד. חוולי זה בעצם אותו דבר. כי אם את שחקנית, את רוצה שיראו אותך. אני המיר אומרת שאני קצת כואת. קצת שחקנית, קצת ברויך.

יש עוד דברים שאני מעדיפה לקחת אותם במחיר מנדין לא להתחייב על המוטאל. "אני לא רוצה לעבור לגור בתל-אביב. יכול להיות שזה בני מיעוט קרומות. יש לי קשר לבית הזה. תל-אביב היא קלחת הברית-שקועות. אני רוצה לעזוב, אבל לא להשאיר. אין לי כוחות לזה. אני נראים לא תחרותי. כל הקיירה שלי בגויה ממול".

המגר של אותה ללחקת הנחל. דן בירון אמר למיט קישבנאום. שהיא יכולה לבוא במסע סליה שפירא ותקין דין בילא הכל עובי. והיא הכירה את (המשך בעמוד הבא)

מבינה. אך היא יכולה להכין? היא אומרת לבמאי הבמיר מהעין.

הרבה אומץ אישי ומקצועי נחץ לקסע כזה. לעמוד לבר מול מצלמה שלא מאפשרת לך בריחה אל נוף, או אל פיות, או פיגורה בזה. לומר דברים כאבים, מורידים, בנדרסון חולי. האומץ, במקרה הזה, היה גם של הבמאי. להסתכן כך על שחקנית אחת, שתיכנה לך תשתית לסרט. המגר, אגב, היה מי שהיטה אותה למסלול הבמה כשהייתה בת 17. הוא היה סטודנט בירושלים, מרדכי בוגז לדרמה. "סיר ראיתי שהיא אחת השחקניות הטובות שראיתי".

המגר "שחקנית שמסתמכים רק עליה, אין הרבה כאלה. אליי שבע שמונת בכל העולם. עליזה היא אחת מהן. אתה יכול למסך עליה שהיא לא תשחק. שהיא תהיה כל רבר שתרצה. לבניה היה המיר קונצנזוס. אתה רוצה אותה לקמדיה היא תהיה נודדת. ודמות היא תהיה מצוינת. רק מייגבלה גופנית, כמו גובה 1.90, לצורך תפקיד של שחקנית כדורסל, יכולה לעצור אותה. יש עליזה תכונה נדירה. היא מקשיבה למה שאמא אומר. היא רוצה להקשיב עוד פעם ועוד פעם. היא מאד חשה מן המוטולוג הזה. אמרתי שאי אפשר יהיה לצלם הכל בשוט אחד. בסוף צילמתי פעמיים. השתמשתי בפעם השנייה. התרגשתי כששמעתי אותה למרות שאני כתבת את התסכס.

"אני אוהבת לעבוד בקבוצה עם אנשים שאני אוהבת. שהם חברים שלי. אני לא צריכה כל מעט את הנושה של להיחשף".

המגר מצטער שלא עבר הרבה עם רוזן. "ששט מפני שלא עשיתי כל כך הרבה". בעבר שיתף אותה בילאן נעלם רגיל וקסי. האמן שלהם הדי. "אני אוהבת את שהוא נותן לי להיות. אני מומכת עליו במאת אחת. הוא חכם ויש לו טעם". בתחילת היא מסתתרת רצון על להשתמש ביכולת שלה מול מצלמה ודון "הורס גמל לי כמו מנהג ממשממים. אני גורא רוצה לשחק במסכים. זה מרים שאני יודעת איך הוא עובד".

אך משחקים נוצלות שואות לא עכרתי שם התחלתי לחוש על השואה. לא תאמנתי לומר דברים שאני חזקת, שראיתי במסכים

המשך בעמוד 19

הוא, כנשון לא מתבלה, כמושא איכותי לבעגועים. קשה לה בירושלים ומרבית שוב ושוב על אירצונה לקטר לול-אכירטוכהעשית, על חוסר אמפיציה, על עצלות מסעה ברם, על מין קצב אישי שכזה וכמה קשה להתחנך מהבית. כמו אונן שמעתי את הסלפון מלל על און חולון, עליזה קמה במיינינג הבחור, הלח על הבנים בגינת, ענתה "כן, שלום, ברבר אור ט, סבי, ובדרכת חורה לכמא שמתחת לעץ" מה אני אצות לה אורכך ברבר ממילא אני לא מעניינת.

יחבר שהייתה זאת עוד הצעה מן הטלוויזיה להשתתף בסדרה לילדים.

אלי היא אשה מוחץ לזמן ולמקום, היא, למשל, לא נוחתה, אם תומן והמקום מתמקדים בתל-אביב. וכל זאת היא במקום של התעניינות מתחרשת במחשבות. השנה העלתה אותה לתורעה בכמה תרמויות. היא עצמה מרס קער עם אברהם המגר. "מ קער". היא משיעה בשתי הצגות בואן, "לילה במאי", "מלך אשמים", ויעשה חרות לשלישית - "ליאנס ולנה". גילי הברירות התחממו בהוללות הקסמות שלה ב"ניקוי ראש". אלי זה מקור הצמא לראותה. הנות שלה עם תקופה שבה למדנו לבחוק לעצמנו. אחי מלחמת יום כיפור, כשהתמסכות הבכיות שדמ, בפעם הזאת, הוא לשם בגייה.

רוזן "בניקוי ראש כל האפשרויות ניראו יותר אפשריות. היום חזרתי מנות על הצדקה. או חשבו שמשך לעצור רצו לפני ההחלט".

שבוע שעבר, בשלוש שלוש לפנות בוקר גול, הגיחה אל המסך, שחור-לבן, אמרה "לפני מרחה כרובית". כל כולת, שמסת בתפנים, פלגמטית, רצינית עד סמסום, ונאחזה כמו הכרובית הענקית שבין יריה ויקיחה המפלגה בקסע. אתר היא מבחה פסטוראל שירי המור/ואו שדים חסידיים. עמפשה בישינים, נחירה מרחקים, די היא עקת ביה בריקית שנקלעה לטקט ובחשבת בישילת מקסי פרונת. למת ממנה ב"מ קער" יש לה מוטולוג מן תשע וקטר. ככה כמו שהיא לוקשת איזה חלצה סוממת כחולת, חזרה חוץ למצלמה כמו למאכלת, שמש קיץ חזקה ומאחזת לגינת תנאים מאפיר. היא מברכת על הדברים והבאים ביותר לניצולת שואה כמו מרואיינת שנקלעה למלל רחב כונכית חרשות. "רק מי שהיא שם יכול להכין". מספרת ברבר אגב על ילדה שכוחה לט ביערות על חלום שמושיע אצלה עכשיו ומבירה אותה למימך בתה בת ה-14. "לא, נמה שואי לא

הקדמת ספר

עצור! לפניך מבחן שכל מעשן חייב לעבור

מבחן זה עשוי להיות הצעד הראשון לחיים ללא עישון

לפניך מבחן במצבך עשוי ניהול לאבחן מיד מה מידת תלותך בניקוטין. אם אתה נחוש בדעתך להפסיק לעשן ענה על השאלות וגש עם המבחן לרופא שלך. הוא יתן לך מרשם לניקורט במינון המתאים לדרגת ההתמכרות שלך ויתן לך תדריך מפורט להצלחת הטיפול. זהו המבחן שלך מחדל!

נקודות	תשובות
1	כמה אמן אחרי היקיצה בבוקר הינך מעשן את הסיגריה הראשונה?
1	חוק 30 דקות
0	אחריו 30 דקות
1	אמן חזק מתקשה להמנע מעישון (מקומות בהם העישון אסור כמו: תחבורה, מקומות עבודה, בתי חולים, בתי ספר, בתי קברות וכו')
1	כן
0	לא
1	על איזו סיגריה יקשה עליך ביותר לחדור?
1	הראשונה בבוקר
0	כל אחת אחרת
1	האם הינך מעשן בחידור גבוה יותר בשעות הבוקר מאשר בשאר הימים?
1	כן
0	לא
1	האם הינך מעשן גם כאשר אתה חולה?
1	כן
0	לא
0	אין היית מסוגל את הסיגריות שאחך לדלו ניקוטין וריחות חזקות
1	כן
2	לא
0	האם הינך מעשן לאחר הארוחה?
1	כן
0	לא

מה מצברך?
4-0 נקודות - אל דאגה, במאמץ קל תוכל להגמול מעישון.
7-5 נקודות - לא נורא, אבל כדאי להתחיל טיפול גמילה. גש לרופא.
11-6 נקודות - לטובתך גש מיד לרופא ודחש עזרה או טיפול גמילה. התכשיר חייב מרשם רופא. לפני השימוש נא עיין בעלון לצרכן.

nicorette
תכשיר עזר תרופתי לגמילה מעישון

למידע נוסף: דקסון בע"מ, ת"ת 21085, 61020, טלפון - 03-7517113

המחקרים האחרונים מוכיחים שבנוסף לסיבות פסיכולוגיות וחברתיות מפתחים המעשנים תלות גופנית בניקוטין. כתוצאה מכך גם בעלי רצון עז נשלים שוב ושוב בנסיונותיהם להפסיק לעשן. ישנם מקרים בהם הגוף ממשיך "לרעוב" לניקוטין ומגיב בעצבנות, אי שקט ותופעות לוואי אחרות היוצרות התנגדות לתהליך הגמילה.

"הניקוטין שבטבק גורם להתמכרות כמו כל סם"
החוק ד"ר שרונה תבואה הממריקנים שהתנה על שילוח הניקוטין ב-1988.

גם אם אתה "מכור כבד" לניקוטין היום הסיכוי שלך להפסיק לעשן גדול יותר. במצבך תוכלו להפסיק לעשן במשך 3-4 חודשים עשויה לעזור לך למרשם סופית מעולם המעשנים. ניקורט לכל דרגת התמכרות טבילות ניקורט מיוצרות בשני מינונים. מינון גבוה למעשנים כבדים - ומינון נמוך. תוצאות השימוש בניקורט במינון הנכון מביאות לעיסה המכללת ניקוטין. לעיסת ניקורט במינון הנכון

בפניה עסקית בבית שלה, בין השירותים למשבת תלמי פתח ברזל. עליה, מה עם הביליארד? כתוב שם הנייר קצת קודם מן המסלול. כליה היא בריכה תכונות קצרות, שיחידה אותה לאימה. בראשית קורמים הרשתה ליתר ערש לכמות את עמדה המקצועי. עכשיו יש לה רצונות בריכה. בנראה צמח בגינתה בעת של התבגרות, כי היא אמה, בתשובה לשאלה "עשיתי במקרה רע לי".

מאשר לפני שנתיים. זה רב. זה רב, היקפה מה את אומרת להתמכר עם זה בכבוד? מה זה אמר לה? כפנטיה הרי לא הצלחתי לצבור אפילו עשר שעות עבודה בראי. ובכל שאני מתבגרת אצתה יותר ויותר לעבוד. אבנר יתגייס, הבית יתרוקן, ומה יש חזן מעבדה במקצוע שלי, גם וקנה אפשר. כל נמן שאת עומדת על דגלית ויכולה ללמוד בעליה, זה בסדר. את לא מודה שמתנה לרצון שהיא חשב כבר. זה לא מקצוע שגמלים בו לשווקים. אם מישור כבר לא רוצה להיות שחקן, זה בא חרש".

תוכננו שלמהרר הבחירות. עליה אמרה "אני לא יכולה למר לך שאני בתנועת הריאן. אבל זה כל חובן עומד מאחוריה. אני לא עושה שום דבר משני בקשר לזה. אפילו להפסיק של צעם בשחר" והלמתי רק פעמיים. אני לא אוהבת להפסיק ביום שיש בשתיים. זה נשמע כמו הלקאה עצמית, תגידו, או תלכי ותעשי משהו. אבל אין לי כוח ואני רוצה להיות

"הגעתי למסקנה שיותר טוב בלי הדמיקות לב. וכן. שמתוועגעים לזה. זה קוסם. אבל בעיצומה של הדבר, זה רע. זה כמו מחלה."

בכלל, כל העניין של התמכרות זה רב. נורא קשה. אני מנסה להיות כמו משהו שהתמכרות לא חשבה לה. אבל זה כנראה כן חשוב לי. באוראלוגיה אני חושבת שזה לא חשוב, אבל ברגע שאני גורקת לשים אני רואה שזה מה שאני עושה. מבטא להצטיין. זה מקצוע של תצפיות, וזאת עוד אחת הסיבות שאני אוהבת להיות בקבוצה. העניין יורד בקבוצה. תמיד יותר גדול. זה חנות נורא כשמישהו יותר טוב ממך, אז את יכולה להשתתף בשמחה".

היא עובדת את חזאן ב-82, כשירה בנרנחם קיבלה על עצמה את תחילת התיאטרון. התברר שרבים מחבריה מוטרד מן התיאטרון. "אני לא יכולתי להישאר. אני מבינה את מי שנשאר. זהו חיי שניים אינמים בכל הניסיון שלנו להיות מעורבים בחלומות הנחלת. אולי זה היה חלום חומסני, כי אחרי הכל, זה מוסד ציבורי ואי אפשר שהחוקים ינהלו אותו. היינו נאיונים".

או עכשיו יש תגובה כזאת מצד התיאטרון. מתבנים בשיקפה. היא רוצה כבר איזה רצף בעשייה שלה, ובחופש שלה אחר קבוצת בחיים. גם התיאטרון הוא זה. התיאטרון, יש בה איזו פרסונליות חדשה. משהו בכל-אז-ראליסטי מבצע, קצת יותר תרבותית, חסר תלומות. תחילה חרשה, עמית גינת רגני אלטר, משודרת בה תיקות החרדה.

עריין לא ברור לאן מניחים מועדות. אני יודעת מה הייתי רוצה לראות. הייתי רוצה שוב לראות קבוצה מנוכרת. אבל אני בטוחה שלא אראה את זה בארץ לא מאמינים בדבר הזה. לפי רעתי מפותחים כאן ממעורבותית של שחקנים. וזה קשה. כששחקן לא ידע אם יתנו אותו גם לשנה הבאה".

(המשך מהעמוד הקודם)
מילס דיסקין, מייקל אלפרדס בא עם פרומים לבית-החלדה, כשאבנר נולד. מול. גם אבנר הוא מול. "פשוט היה לי מול, כמו כל הרברים. אני לא חושבת שהייתי אמה מסודה יותר מדי, או עם סבלנות. השקענו בו כמה שיוכלנו (גם אבנר, מושן מצליח, תפארת בטלויזיה. ת.א.א. הוא פשוט נורא נבון".

היא נשמעת מתפעלת מהעובדה שהוא מתמסר לגינה בגינה קלאסית, או מכשרון הצויר שניגלה בו. כאילו הכישה מחדש באיזה ילד של שכן. "זהו מתחיל ללמד. הוא לא היה ילד ממוצע. אני אוהבת את זה. הוא כדארים. זה הרבר שאני יכולה לשים עליי את שתי ידי".

אבנר חוזר מבית-הספר, מגיע עד אליה בתוך הגינה, גוזן ומשק. יש ביניהם חילופי רבדים והרבים מתחשבים. הצלפת רוצה לצלם אותה, היא אומרת. אם את רוצה, תא אומר. אם אתה רוצה, היא אומרת. בסוף שניהם ניכלים בסלים ברגע שהם מתייכים זה לזה בקיבה. אויש, אומרים שניהם ביחד.

מה אבנר בחיך
אני לא יודעת להגיד לך. אפילו אם הוא הכל, אני מנסה להגיד את זה. אני אפילו לא רוצה להבטח לזה, כשאני חושבת את כל המחשבות האיומות. אני מסע לא הייתי אמה היסטורית. מצד שני, כוונת החרון מאוחר כלילת, כשהוא לא מגיע, אני פשוט מוחללת לא שיל. או יש לנו חסם. אם הוא רוצה שזה כבר שחיים-שלי או משהו כזה, מוטב שישלם וייער אחרי מאשר אתה רוצה בשלש ואראה שהוא לא בכית".

נועם אבנר אצל פיתה לשקוע לבנים-לאינים. התחילה רינה מרעה את הפרחים בעויתות עליות. אחרי כן מצאה לה מינה בשמחה וזכרה מה זה בעצם החיים. שותנהו בעקבות כשמשאית הובל באה לרונן את מה האשמה עליה לא חרלה לעשן. "זה לא ספיר לא לצלם אותי עם סיגריה. סיגריה היא חלק ממני כמו כוס הקפה הזאת". איזה ראנה הייתה לנו? ובכל זאת השווה נמחמה כל הונו למאמץ. כאב ודאגה, שבאחד של עיתונאי נותרו מתומים.

"ב'ניקוי ראש' כל האפשרויות נידאו יותר אפשרויות. היום החרב מונחת על הצוואר. אז חשבנו שאפשר לעצור רגע לפני ההתהום."

כילילה במאיה את אשה מבוגרת שמאוחבת בצעירה, סופגת מסנו השפלות וממשיכה לישון בחדר המורידות, כשרואה במישהו עם מישורי אחורה. את יכולה להבחין אותה?
אני יכולה להבחין אותה. יש נשים כאלה. דווקא נשים חזקות ונצמיות. יש משהו נורא לא מיידי בחורקת של נשים. מה שעובר אצל נשים כלפי גברים, זה לא מה שעובר אצל גברים בשביל נשים. אצלם תורה והיצוגיות פחות חשובה".

היא רוצה להיות קובעת גם אצל שחקניות את דרי רובמה למח שאיפור ומשחק יבוליים לחלל בחיצונית של שחקניות.
אני לא יודעת. כששיחקו את האשה הנחשקת ב'האיריס', רבמו נשים סוערות ששיגעו את כל מנסקות כתבו עלי שלא ברור מה היא משגעת כלכן. כנראה של לא הייתי מספיק יפה ומרשימה בשביל בוען עברון. הוא חשב על גלגלה ג'קסון בתפקיד, משהו מלכותי, מרשימה, תועמלת של אפלה. יצירת שקטה יכול להיות שאין כי תחומה של אפלה. אבל לא תמיד התחשקת תאלה חללים עם משהו שנראית כאילו יש לה יכולת להיות משהו שנראית כמו עקשת ביה, אבל מי יודע על זה את מי זה מעניין".

בכלל, כל העסק הזה של צורה ומה אומרת הוצרור על מה שיש בן-אדם. אני רוצה לשחק גם ליירי מקבת וגם את אליזבת הראשונה, את מריאה ורשיית

הכרזת מלחמה

מלחמה לעצמאים

הלוואה מיוחדת לחדת לחשלום הפרמיה למצטרפים לחכונות יותר לעצמאים

הזדמנות חד פעמית לעצמאי לרכוש ביטוח חיים וחשכון במגדל, לקבל רווח נקי של עד 4% ניכוי מס יותר מקופת גמל וליהנות מהלוואה * לצורך זה ריבית נמוכה ביותר.

לוח השוואת ניצול הטבות המס:

5% ניכוי ניכוי	יותר לעצמאים	קופת גמל
7% ניכוי מלא	7% ניכוי מלא	7% ניכוי מלא
5% ניכוי מלא	5% ניכוי מלא	5% ניכוי מלא
4% ניכוי מלא	4% ניכוי מלא	4% ניכוי מלא

פגה עוד היום לסוכן הביטוח שלך

מגדל מחוז המרכז רח' סעדיה נאון 26, ת"א, טל. 03-647647
מגדל מחוז הצפון רח' הרצל 27, חיפה, טל. 04-672141
מגדל מחוז ירושלים רח' בן יהודה 34, ירושלים, טל. 02-228441
מגדל סניף באר שבע רח' הושיאס 25, מרכז רסקו, טל. 057-38111
החלואה כספית בנק לאומי ע"פ תנאיה ממגדל.

יותר
38%
מאיים
יותר מקופת גמל

דבר אחד בטוח
מבטחת הביטוח
מגדל
הגדל שלכם במגדל

86. טבע בחור עיר

ימין ושמאל, רק חול וחול באמצע חולון.

מאת נילי מרידלנדר
צילומים יוסי אלוני
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

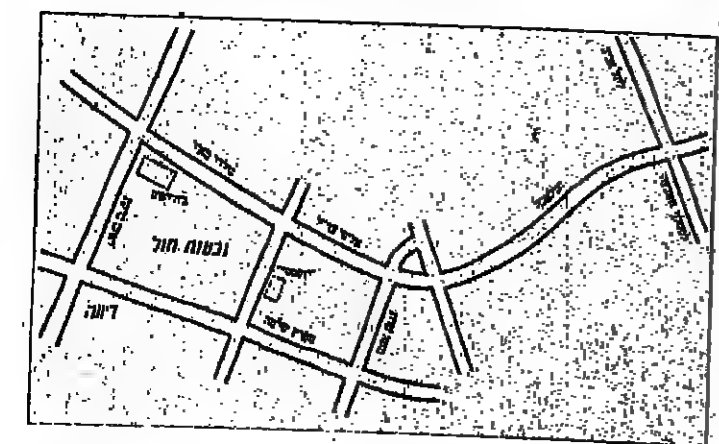

• איך מגיעים
מבית מרחץ החולות המטאורולוגיות (מחלף השבעה) נוסעים לכיוון צומת חולון: מניח ראשונה שמאלה ברחוב המלאכה, אזור תעשייה. נוסעים ישר עד ששם הרחוב מתחלף לרחוב אלופי צה"ל. פונים שמאלה לרחוב רביאלוף דרך אלעזר. נוסעים עם גולדה מאיר, בשדרת דקלים יפה, עד שמגיעים לפניה ראשונה שמאלה, לרחוב ראובן ברקת ונוסעים ישר עד שרואים מגדל את הד' יונה הגדולה.

• מיקום מדויק
את גבעת החול הגדולה רואים במקום שרוב ימיהם מוגש את רחוב שמחה ארליך.

• מאחור
במסגרת הסיוע בחולות ראונו גם את חולון (165 אלף תושבים), שהיא באמת עיר מטופחת יותר עם המון מיוחד. פה אום היה לנו חלום. חשבנו כמה נחמד היה לו ניתן היה לא לבנות רבי קומות גם על גבעת החול, ולהשאיר את מיטת הארץ החשופה, צבאים רצים בה, גם לדורות הבאים. כמו שעשה חפ"ת תל ניה עם בריכת דורה ופארק אירוס ואי רגמן בחולות. שהוא טבעי לגמרי. גם זו תהיה מזכרת יפה לפחוס אילון דל, שהמציא את חולון.

אבל כבר מאוחר. אכן הפינה החומה והחוכנית בחפזקה בוועדת בניין ערים והקבלנים, כבר מכירים את הדירות שעוד לא יבנו. בבניין הארץ נוחם. ואולי עוד לא מאוחר.

סוכנות 23

התגלגלו וטיפסתו ומגיעו. מוביל לכל העבר חולון לטייל כאן בשעות הפאני. אחר-כך, בדרך לעירייה, לשם נסענו לב' קש מפה של חולון, ראונו את ראש העיר מנחם בגין במסגרתו הפורטית והישנה. בלי מלאכה וכלום. וטיפס אמו שזה לא יכל להיות ראש עיר. בדקנו בעירייה, וזה באמת היה חיים שזון. ראש עיריית חולון, העיר שלו, קני דובב, סיפר לנו שבחולות כבר הוציאו את המפה לקריה ע"ש מנחם אילון, ראש העיר הקודם. זה, במסגרת חול של חן כבר מיושנים לבניה הצבאים והשועלים צעירים לר דוד דודמה וכאן הוציאו קריה חדשה, בין קריה קריה לקריה שזון. או רוצו לחולות בים ובקרב, פניקס בלילות עם ירח מלא, לחפש קצת שלווה ולראות שועלים וצבאים למי שאיך עיר תצמח בחולות.

האגודה הלאומית
לחשיפת
האמת

היפה החיה והכסף

הם יכלו להתחרות על
התואר "הזוג המוזר". מייק
טייסון, סופרמן של
האיגרוף, בריון ובור, עבריו
צעיר שנהפך לאלוף העולם.
מולו: רובין גיוונס, בוגרת
אוניברסיטה מתוככמת,
כוכבת טלוויזיה, העתונות
האמריקאית, שלא החסירה
שום פרט מחיי הנישואים
הקצרים והסוערים שלהם,
לא מפסיקה לעשות
מטעמים גם מסיפור
הפרידה. נכון לעכשיו: רובין
ויתרה על כל דרישותיה
הכספיות. טייסון,
הספורטאי העשיר ביותר
בהיסטוריה, מצמצם על
הכסף. "אני עדיין מאוהב",
התוודה. ארה"ב מצדדה
באיש השרירים ומתעבת
את הבחורה. ל"שושלת"
יש עוד מה ללמוד.

מאת עפרה ישועה-לייט
ארה"ב

מייק טייסון רובין גיוונס לפני
הפצוץ, בית ביקור במסע
שיווק לזמן קצר בחיפה
אוקטובר 1988

האמרגן, הנאנסת והאמת

אישיותו הסגנונית של דונאלד קינג,
מאנקיית" מעל ראשו השחור הכבד, היא
סיפור בלתי נפרד. עברו המלילי כולל ישיבה
בכלא על הריגת אדם. הצלחתו המיניסטית
בתחום האיגרוף מתמודדת לעומת הפרסום
שורם אליו בשנה האחרונה סביב אחת
הפרשיות המזוהות והמכוערות ביותר ביחסי
הזוגיים בצורה: פרשת טואנה בראולי.
בראולי הייתה גורה בת 14 שנעלמה מביטוח
למני שנה, ונמצאה אחרי שלושה ימים
מתוסרת הכרה על ערימת זבל וצואה. גורם
היה מרחק בטישת נהגות עליו כתובות נאצה
גועניות בטוס "כושית מלוכלכת". היא סיפרה
כי ארבעה גברים לבנים אנסו אותה והתעללו
בה, אחד מהם ככל הנראה איש משטרה.

טייסון (למנים) עם האמרגן דון קינג
(צילום: אי. מ.)

הפרשה נזעזעה את ניו יורק ונחמה לסמל
לאומי למאבק חקילה השחורה. חזעם
ותחדש התגבר כאשר התברר שהמשטרה -
שארד מאושרת נחשד כשותף למעשה
המזויני - הודיעה שהיא מתקשה למצוא
חשודים. אחד הדקשים היה טירובת המוחלט
של בראולי לעומת מעורר עם החשודים. חומת
בגורת של עסקנים שחורים, ובדאש דון
קינג, נימקו את חסיונות בחשד המבוסס נגד
נקיון כפית של המשטרה. חסיונות נהפך
לשעוריה מוליטת אדירה. קינג, נואם עם
בשרון של מטיף בחשד, עמד בראש שורת
מנהיגים שתמכו והשמות קשות בתקנים
ובדרגים המליטיים שמאחוריהם. למעשה
הוא נהפך ל"אמרגן" של בראולי ולמסכור
הראשי של שחיתות חרומה.

טייסון נסח את קינג בשעה שהפרשה הייתה
בשיאה. הוא נלוח אליו לעצרת חודות
מוגבלת עם בראולי, והתרגש כל כך מהשכל
שעבר עליה עד שהניח לח במחנות אופייית
את שערן חותב ומהלומים שלו, ששוויו
המישים אלף דולר.
בחורש שעבר הגישה המשטרה את
מימצאיה המפורטים של חקירה לחבר
מושבעים גדול שמצא חסבר אחר לשחיתות
זה אחד וחולט, שהוערת לא חתקפת כלל,
אלא ביימה ובהיה את כל הסיפור כדי
לחתקם מעונש בזה לאחר שברחה ועודרה
ויסע אחרים. קינג דחת את המימצאים בזו
קולנו, אך מאז הודיר את הפרזול הציבורי
שלו והשתר בחזות באחואי, טייסון, שבדיוק
באותו זמן חל המסגר בנישואי, מאזם הוא
בחוזה מקום מיתור מצויין לשכונות
האחרות.

בלותק שחקני המשנה מכבים מליארד ניו יורקי קפריזי,
מעדיד תבל: אמרגן מופקפק עם עבר מלילי וזוהה מוליטי
מקפיק עד יותה תתנת שיה בכלל ישישה בח שמונים
ושלוש בעלת רצון ברזל, שכל ישר ולב חתב חבורת "מסמלים"
ומגדלים, עורכידיו, מאמנים, ומתם חנפנים, טפילים
ומקורבים, המגדלים מאבקים נצחים על הקירבה לאלוף
ולחשבת הבנק שלו. יש בסיפור תאונה מסתורית, הנראית
כסיון תאבדות, התבטחות לילית בסימטה חשוכה לפי מיטב
מסורת מרסי הננססטים, נסיונות להוחרר אדם שפוי למסור,
אפילו מותם הסבקי של שנים מהמשטרה מקבל ציביון
דרמטי ומחיש את קצב הידרדרות העלילה, ששאח - בראיון
טלוויזיה מל פני האמת.

דרכו של מייק טייסון משאול התחתית של ברוקלין
לצמרת הספורט, האנשים היפים והפינאנסים הכבדים היא
מחיה קלאסית למתם הרעועה שיוסרט יום אחי. על תולדות
(המשך בעמוד הבא)

הקצרים ומלאי התהפוכות של השניים, לא קימצה בשנה
השחורות סמכותיות היפה והחיה שמשוך ודלילה קינג שנת
הנערה הם באמת יכלו להזעזע על כתר הזוג הכמה מא
בריון וגור, עבריון צעיר לשעבר שצמח ברחובות והפך
הקשוחים של ברוקלין. היא בוגרת אוניברסיטה מתוככמת, כוכבת
ענק שירים מגושם, מופרזת של הוקט המודרני. היא בוגרת
תריסנה מיניאטורית בצבע שוקולד-חלב המזוהה כעיקר
שפועם נדשו לו ביקר 45 שניות להפיל משיח את מייקל
טלוריווית מחדית בית הספר.
לפי משאלי השלוחיה (כן, גם על זה עושים סרטים)
באמריקה, והם מרתקים יותר ממשאלי הבחירות ארה"ב
מצדדת פה אחד באיש השרירים המאוכזב - ומתעבת על
הבוערת רשמית, רובין גיוונס, בת 23, וכונה בתור המפסידה
של "האשה השגויה ביותר באמריקה". אגב, המשאל גער
אז"ר שהוא כבר ויתרה על הכסף היפהה יריים.
בסיפורים, השמשונים והקייקונגים למיניהם תמיד
מתקפלים ומתמוססים בסופו של דבר לפני הקסם הנשי
העתונות, שלא החסירה שום פרט מסיסי מחיי הנישואים

בית אף פעם לא גומרים. זה דבר משתנה כל הזמן

אלון שליו: "אני עובד מנזר מחנך לילדים בחשבוני"

שמו פרטי

אלון שליו
ארכיטקט

יליד 33, תל-אביב. למד בקיבוץ גוש-מואל ובבית"ס "שלוש". בוגר הטכניון, בין השאר תוכן את עיריית בתים, בית דובנו (יחד עם חקר וימן), בנק ישראל, מוזיאון ירמרכי, בית סוהות ובית"ס ומב"ס, חיקון קומפלקס אוניברסיטת בוגריות, אב ל-5 ילדים משלוש נשים (הבכור בן 32, הקטנה בת שנתיים), גור ברחוב סמילנסקי בת"א עם כרמל, חברה לחיים ושני ילדיהם הקטנים.

עכשיו חולטים את כל המון ארכיטקטורה או אפשר לתאר במילים וגם לא בצורה גרפית. עיר קראת בעיניים. דעתי שפרנק לוי ריט הוא האל. אבל בקולנו הבנינים שלי לא תפסתי את עצמתי וקטמ כשהעירייה לשיקטנו ומבחינה ליר בניין שלי. עם שלוש בעלות, זה תפסתי ורשתי את

המפלגות והתחלתי לרוץ סביב הבית כמו משוגע. רציתי לשר ולצדק ולהשתלל. וזהה כחתי של תעלות, של מעד כלתי אמצעי עם באתות. יש לי כשאי שולח לרד לבסוף את קרובי, באתות. או כספרייה בבית המסר. לאמנותי שבה מקצועי בגלגל. כשאני נכנס למסגר הבתול שכנה סינא באיסטנבול, אני מרגיש שהייתי יכול להישאר לעד שם. חזק ועוד מלכת. אפילו פרנק לוי ריט, שהיה האיש הכי אינטליגנטי בעולם, חבד בגולות. כמעט כל בית מגורים בספרד הוא בית סטול. מגורים מן ארכיטקטורה של שקט וקטן למשל בתים עם חצרות בחצרות הקטנים של ספרד. בספרד יודעים לעשות סדרות. סדרות שאנשים אוחבים לבית בהם. אצלנו השרה מלכת, מנסים כוכבים מוזר. שלא נעים ללכת עליה. למקט כלבים ובעלי חיים (כמה נקיים איש אינו משתמש בפרדה תל-אביבית. כנצולות כל העיר. זה בשרה והפגזות מטיילים אוכלים, משחקים, חוסים, חולקים. השרה כמו החרבות מרוצות בבלות-בגים, לא בבלות-בגים ולא ב"משלבות". זה עובד מצויין. אני לא נוסע לספרד להסתכל על גבולות אלא לטייל, למשך במסגר כשרוביה חוקק. שלו הא פרנק, וצפי. זהו עצי יני. גם בשרה. זה גורד כי השרה תמר ידעה ובעצת החרבה יש ריח מלא (וכשהחצרות וחסים מבטיחים, המבא משכב יין).

מה מניע אותי לחלחח שצריך לפתוח. הדברים שנמצאים מעבר לפניה. אלו החלטות מעוות קבלה בחייון לעוב את המשרד של אבי, ואחרי שבע שנים - לחזור למשרד של אבי. מה מנין לך חוגות בטחון? כשאני מבין מה שאני אומר. מה מבין אותי השאלות שלך. מהו אהב מתבייש? כשאני לא צודק. נאיה מצב אהב שונה להיותו במצב של חוסר ידיעה. מהו לא מוסיף בעיניו לעשות לאחרים מה שלא הייתי רוצה שיעשו לי. מה ישאלי בעיניו הים, החפזים, הכתבים הלבנים, הקיבוץ, נוף הארץ, הכנרת, עמק יזרעאל. מה אהב ישראלי? בוח שאני אהב את הדברים האלה. ומה אדם חזק? הייתי רוצה להיות יותר חזק. נאיה חולשה אהב מוכן להודותו בן שאר חולשותי הרבות בעובדה שכשצריך - קשה לי בעד למטר עובד. נאיה אהב נאיה בבנינים שלי ובילדים שלי. מהו קשה לך לסבול את עצמך כשאני לא עושה את מה שאני צריך לעשות. מהו מי הייתי רוצה לשחק את מקבלי. נאיה אהב הסטודי הייתי רוצה להיות מוכן בחכמה על נמרטי. נאיה תקופה הייתי רוצה לבקר במאה ה-17, באיספה, ובאותה תקופה גם להיות נסיר בלחמבה. מה מנין לך נרדי שינוי המצב המיליטרי בארץ. מה מקומם אותי חוסר ישר, כשעובדים עלי וכל מה שמריח ממשרד מקומם אותי. שלי עשבים, לחוצא רשיון בעידת ה"א ותעלה. תחתית את משה וחיים ויעקל ותחונן לשמה שנית לתת לינס וחכמה חודש עד שיוטון יחזון מהמילואים וי. מה מי הייתי רוצה למנשו ביליט בדד. אלברט אינשטיין. למי אהב בן חשימה ארובה מאד. את חלקם רואים בשליוניות כל יום. מה מי אהב מכבדו אנשים חכמים. את פרופסור ישעיהו לייבוביץ, למשל. אלו חכמות אהב מעריץ ידע, כשרה, שכל. אלו חכמות רעות אהב מוכן לסבול אצל אחרים: אנואס וארונטיס. מה ממחיר אותך אצל אנשים? ממשות, מנאות וקטנויות. איש אישית בת זמנא אהב מעריץ לינס רויט, להקרבונה, פרנק לוי ריט, אלברט אינשטיין. נאיה אישיות הסטודיו הורדוס, אלכסנדר מוקדון, ופליאון. מה חיו גבורי ילדותי? שלמה המלך ויד חומש. איזה ספר השפיע עלי לילדותי? סטון. מה נבון חילדות חזקו שלי? כל חילדים מביא חולים בחזרת, חוץ ממני ומחמור. ואחנה מנילים בשדה צהוב-בדד. מה קיבלת מחביתו את חכמה לציון, לספרים ולארכיטקטורות. מה היה לחודי שאני ליד ראשוניות. מה המאכל האהב עליך כנראה. מה אהב אהב לקטנות במדים לילדים. אכל. מה מנין לך חנושה סיפוקי כשהמסות מורומם בוותי של 30 מעלות יש לי רגש של ששש. חנש שלי לנירונה. איש אשה יפה בעיניו בלודינה, חנה גדול, מתגים צרים, עניים בחולות ואר פגימי. אכל מ עניינים מלוקטות את אהב גם גיבולית ושחורות. מה עז אהב רוצה ללמוד? סנט. מה התצלחת הגדולה שלך? בשדה - כמו שאמר פרנק לוי ריט - הבית שאבנת מחור. מה עז הייתי רוצה לעשות? אלו יבולתי להחשק רח בארכיטקטורות, לא בניתול, סימנה תבנת חשבונות וכחמה - הייתי מאושה. נאיה חשונות בשנים האחרונות הפסקתי לשנות ולעשה. מה העני אותי לבחור במקצועי? בית אהב חספרים, הייתי חספרים על ארכיטקטורה. נאיה שלטון אהב מחביתו לקומה, לעבודת גדולה למשל מוזיאון, מלגד, כנסית בית כנסת. מהו מעורר שחובה ומכיל דברים עם אלמנט חגיגי, תיאטרלי, מקום שיתחשו בו כל מיני משקשים אנשים של אחרי העבודה. איזה הייתי רוצה לבנות? בתל-אביב. היינו פיתא אלוהות, על גבול ים, בשער הידולה. מקום שדרות חששיל חן ציפית לחמש עם הים. נאיה חספרים אהב לבנותו גדול, טובית, כמו צבוע ואמרסרבה, אהב של תל-אביב.

ואעבור לגור בבית עם כמה ידידים. בית פרטי בחור העיר זה מהלך הליכה לכיכר, לחנויות, למשרד, לשפת הים. זה לא להיות חסע במבוכה, במקד המתמשך בין רענה לתל-אביב. הבית, במובן, לא גמור. צריך להיות עם הבית כדי לרעה איך לגמור אותו. יתכן שבית אף פעם לא גומרים. זה דבר שמשתנה כל הזמן. יש החחוקה של הבית, כמו ביוון, שמטיירים כל שנה. וזה מוצא חן בעיני יותר מציפי שיש או קרמיקה שמנאים לבניין ציבורי אבל לא לבית-מגורים ים תיכוני. בית יחידותיו רוצה שיסידו אותו כל שנה. נכון שזה הצורה של חוץ, כי אני גר מה שלוש שנים וטום סידותי, אבל הרצון ישנו. אני אהב את הבית אבל לא נמצא בו מטיק. כשאני בתוך פרייטק, אי אפשר "לסגור את חשבירי. המרויקט הולך איתי מהמשרד הביתה. זה יותר חזק ממני, מושך את עצמי לבד, לוקח כמה זמן שצריך. את הילדים אני לא רואה הרבה. הגדול באנגליה, הבת עובדת איתי במשרד בימי שישי. עם הבן האמצעי אני משתולל להיפגש פעמיים בשבוע ואני יודע שזה לא מספיק. נותה מזה שיש לי גם ילדים קטנים, אותם אני רואה בטוק, לפני שאני יוצא, ולפעמים בערב, לפני שהם גורמים, ובשבתות, כשאני עובד. קצת מרגיש שאני מסגר את גילחם, אבל כנראה שאי אפשר להספיק הכל. טעם הייתי בליין גדול. זו הייתה תקופה אחרת וחלק מהחברים שלי אז כבר בעולם שכולו טוב. מסלול הבילוי של שנות ה-60' בת"א היה מעגל סגור. פגשה אותם אנשים כבר של קובת, כשהלכת לאכול מרק ברוב במסעדה שליר בית אל-על, כשהכנסת לפדרי, היום, תריסקוסקים, המקומות שהם "אין", זה סוג אחר של בילוי ואני מרגיש קצת לא שייך. כאלו אני יכול ללכת כל הלילה ממקום למקום ולא אכיר אף אחד, או יותר גרוע - אף אחד לא יכיר אותי. וזהם יושבים עם חברים בבית, ואני אהב לשבת עם חוסריון, קינו, רמי כרסי, שלמה ניצן, עם אחי, שהוא יותר מאה מאה מאה מאה, ועם אחרים. זה לא טעם להכירי וכן. קרית דברים, מלודים רשמים זה נותן לי משהו. עכשיו יש פחות זמן לחברים, אבל כסיצוי לפעמים נוסעים למייל יותר בחו"ל, או מבשלים, בכל פעם יש לי ותקפה אחרת בבישול. בתקופת הבולסלור זה היה כברים במאמ. עכשיו זה מרק רגיס ומרור. זה מרגיש ואני אהב את זה, אולי משני שקראי אצל האסארי אי זה נגשים ומבשלים, וסיפורי ארוחת השחיתות. של האימפרסיוניסטים, וחץ מזה - אני אהב לאכול. מיום שלמדתי את מקבא אני מכור לשיקספיר, מוכן לראות כל חגגה, כל מיס שייקספיר. בכלל אני מכור לשלנוע, רואה כל מה שאפשר. וזי אם אהב רק למרסיו המורים שאשר עם אינשטיין ועוד שניים-שלושה שאני אהב, כמו לוס, בוגאל, מולגרי, שהיה משרד אפילו. את נדגמן אני לא מוכן, כי הוא חמיר. יודע ללכת על תבול ונחור כל החם לא להכירי רגל לבד השני. יותר מכל אני אהב לקרוא וזה אני אהב את רגיס. הקיאה שלי קשרת לניסיון. בארץ אני קרא יותר ג'אנק, כי זה לא בעיה - קצת בכוס, קצת בשליונים, קצת בשבון. אני אהב ג'אנק עם שכל ובכל פעם אני נרטי של מישור אחד. בליטות, זו קריאה אחרת. יותר רצונה. אהב לקרוא במסות ובספר, על 3-4 ספרים טובים. אהב לקרוא במסות ובספר, יש ממש קריאה של סדרת רענונות מקצועית. וזהה שנים ארכיטקטים כמו אכל מנסה שלא בכו, היום יש תיאורטיקנים של ארכיטקטורה, מנסה כמה שבתבים בניין, ומכילן שאני גם קצת ממרר. אני אהב לחזק את חנח ותלאתי, חסרות שעת ביום כי לקרוא כל מה שאני רוצה, שלא לזכר על רגלי אתים.

דאייתה נורית ברוצקי
צילום: דאובן קסטור
מלפפנות 29

האני מן אלה

המילים עייפיים

המילים עייפיים

בכפר דיר אל אסר יש חשמל, יש אפילו צינורות של מים, אבל מים - לא תמיד. בשכונת אל עריר שבפיסת הכפר, מים זורמים הם בעיקר עניין לילי, אם בכלל. כבר חמש שנים המועצה גובה דמי ארנונה, התושבים משלמים, אבל מים... אפילו לא בשנת בחירות. איך חיים עם זה? בונים מיכלי מים על הגג, שוטפים ריצפה באמצע הלילה, מתקלחים תמיד עם מישוה בכוננות רלי ושוואלים "יש מים?" באותה תכיפות ששוואלים "מה נשמע?" ולמה או מי זה משחק להם עם הברזים - לא יודעים. במועצה המקומית תמיד עסוקים מדי מכדי להשיב.

מאת בני עורי

כניסה לכפר דיר אל אסר, בכביש עזריאל, מקבלת את פניך - כמו שפה מורגנת בלב המדבר - "נוקנינג", מטערת סעית, צמודה לתחת דלק, במטבח, בין הסירים, ניכסים אליך פנים מן המור והרוח. מישוה החליט להביא גם לכאן את אחד מסימניה של חברת השפע בישראל. שיש לה הכל, עם תרבות מנאי מטוחות, שאורחיה מולכטים באיו מסעדה יאכלו הלילה.

אבל מחר, כמה דקות בלבד מהמסעדה הסמית והזרעים עשית שנים לאור. מלוחים ברח המזן מחוק עלינו במעלה רחובותיו ושביליו של הכפר דיר אל אסר. עליה תלולה, רחוב צר, דריסטי, שהבתים נושקים לו משני צדדיו. מקש למעלה תוסך הכביש הסלול לדרך. עפר מאובק, שם שוכנת השכונה

דו"ח מעריב האזרח הפוק

לאגור מים בלילה ולהשתמש במשך שעות היום, כשאין מים בצינורות. אך כאשר שוטפים את הבית, מבססים, מבשלים ומתקלחים - הכל בשעה שעתיים - ואז אנו מסוגל לתקלח והוא נותר יבש. "כאשר פנית לראש המועצה לשאול מה יהיה עם המים", מספר טיי, "הוא אמר לי מי אמר לך לגור במקום גבוה".

סיפור א-אספקת המים לשכונה שלמה בכפר דיר אל אסר אמר דוד, לפחות בשנת בחירות, להסדיר את מנתו של ראש המועצה אם ברצונו למצוא חן בעיני בוחריו. אך מתברר שבדיר אל אסר עושה כנראה חישוקים מאד מדויקים של כראיות ושל מספר קולות מוטנציאליים "העובדה היא שבשכונה אחרת בדיר אל אסר", טוען רחאן עומר, "גם היא גבוהה, יש תמיד מים. למה כי האנשים במועצה רצו שיהיה לשכונה המים והתושבים שם יהיו מרוצים. גרים שם הרבה יותר תושבים מאשר בשכונה שלנו ויש כאן אינטרסים של בחירות. עובדה היא גם שכל הכפרים מסביב לדיר אל אסר יש מים לכולם, גם במקומות גבוהים יותר מהשכונה שלנו, כך שמדובר בכביה מקומית של המועצה של דיר אל אסר".

מסיפורי התושבים מתברר גם שלמועצה יש כנראה שליטה מסוימת על אספקה או אספקה של מים לשכונה זו או אחרת ואף לבית זה או אחר. התושבים מספרים על אחד שבגלל בעית המים רצה לסגור את הבית הכללי של הכפר. יום אחד לקח מפתח צינורות ענק וירד למבואות הכפר לצינור הראשי. בדרך ניסו לרבו איתו, ניסו להסביר ולכסוף שכנו אותו שיהיה בסדר. מאז יש לו מים בשפע.

כאמור, חיי הלילה בשכונת "אל עריר" מיוחדים לכל עבודות הבית הנצרכות מים זורמים. חתונות חלקי מצאו התושבים בסוף המאה העשרים ושבע בורות מים האגורים מי גשמים והתושבים מציינים ברליים, ממלאים ושבים לביתם עד לצעה הבאה. בדרך ליציאה מיר אל אסר, באחת השכונות התחתונות, אנו רואים אשה אחת השוטפת את מרפסת ביתה בצינור. והמים שופעים וגולשים החוצה לכביש וכבר נוצרת שלולית מלרות השמש הקופחת מעל. וכך ברור שכאשר המים זורמים בשפע למטה, הם אינם

אבא, יש מיזם למה מתם להתמשש אם אין מים להזרחיהם עולים במדרגות עשרים פעם ביום כדי לראות אם הגיע מים.

המתסור במים לא מפריע למועצה המקומית דיר אל אסר לנבנת את תשלומי הארנונה בלואם בין 500 ל-800 שקל בממוצע בשנה משלמים שם ומכיוון שגובה התשלום נקבע בהתאם לגודל הבית, משלם השנה אסר מחמור כ-2500 שקל (ט ארנונה. השנה אבא, החלו סוף סוף לבנות מערכת ביוב כללית לכל הכפר. בינתיים צמוד לכל בית בור טופג ובימים אלה, שגופי הפולח חוננים בביוב ארצנו, הדאגה גוברת. "בניית מערכת הביוב רק תחלה, אך כבר דורשת המועצה את כל הבסוף", מספר מחמור. "הקבלו שתחל לעבוד ראה שאינו מקבל כמק לקח את הכלים ועוב".

"אני קמה בארבע בבוקר כדי לבכס, בצהריים אין מים. שבוע לא עשיתי כביסה ולא החלפתי לילדה בגדים, זה חיים וזה אם יש מים - זה כמו תג אצלנו".

אך ראשם של התושבים בשכונת אל עריר אינו מתפנה לעסוק בבעית הביוב. אותם מעסיק יותר מכל המתסור במים זורמים במשך כל שעה היום והלילה. יש כר כי ששיגרת יומם התחמב והמקום סרר יום קשה את אצל השניה, מספרת אשתו של אסר מחמור, "ובלילה כשהמים זורמים שעה או שעתיים, אנו אנוב מתחילות לעבוד לשטוף את הבית, לעשות כביסה, לבשל הכל. אצלנו הלילה הוא יום. והליום חוזרים מלחלום מבית הספר או ממשחק בחצר - אין מים לחלום אותם. בעלי צריך לחכות עד שנים עשרה בלילה כדי לתקלח איפה זה נשמע דבר כזה".

ומשמיים חדרה אסר, המחזיקה חינוך בורענותיה "פיש מים, רוצים לבכס במבונת כביסה ואי אפשר. אני קמה בארבע בבוקר כדי לבכס, אצלי עכשיו בצהריים אין מים. לא רחצתי היום את החינוך ומה עושים שהחינוך עשה פיש וקשה. שבוע לא עשיתי כביסה ולא החלפתי לילדה בגדים, זה חיים וזה אם יש מים - זה כמו תג אצלנו".

מה קורה אם כן בשכונת אל עריר מרוע אין שם מיזם מי משחק שם בבירים ובעצבי התושבים תשובה רשמית ומספקת לא קיבלו תושבי השכונה עד היום, למרות שהבעיה נמשכת כבר למעלה מחמש שנים ומחריפה מדי שנה. כל נסיונותיהם לקבל תשובה מראש המועצה או מגורם מוסמך אחר במועצה עלו בתוהו "פנית" שוב ושוב לראש המועצה ובעצם בתוהו למני כדורשיים, מספר אסר מחמור, "אחרי ההתנהגות לאמר לי קצת מים, אני לא רוצה לדבר איתך. אתה רוצה להללות - לך לא שאחת רוצה. ואם אתה רוצה מים תשים לך מיכל על הגג".

ומתברר שדווקא את הרעיון המקורי הזה של מיכל על הגג, אימצו לעצמם רבים מתושבי דיר אל אסר ולא רק תושבי שכונת אל עריר. מבט המוק על גגות חצי הכפר מלך שבין אננות הסלוליות וקולטי השמש מדויקים גם מיכלי מים שהתושבים מניבים בשם אננים. חדר האגור חלוי ביבולת הכספית של כעל הבית. לסיני עומר, למשל, יש אוגר של 500 ליטר. ממקור נוצר המיכל לשמש במקורו חדרים. נתינת המים למעשה, בריים מן הבתים בשכונות מנסים ותושבים לבצל את האוגר לצרכים ומיזמים מנסים

כמו שלטנו, תג הקורבן, בסוף תודש יולי, מספר רמזון עמר, "התעוררתי בחמש בבוקר ללכת לעבודתה למי לאמבטיה לרחץ את התנים - ולא היו מים".

מסיק ומספר סייד עומר, "בתג הקורבן לא היו מים עד אמת עשרה בלילה. לפנות ביום הג שיראנו שוב מים. אצלנו בתג שחשבים הרבה. צריך מים. עומר מחמד מתאר תמונת מדי הדימוי: "כן אדם נכנס לשחיתים ורצה להוריד מים. אין מים. מה עשה שער דלי לאטלה לפעמים נכנסים למקלחת ויש קצת מים. תהא כבר מלא בסבון ואז באמצע, פתאום אין מים. צריך לקרוא למישהו שיבא עם דלי וישפוך לו על הראש. מה זה פתאום כבר בסוף 1988".

גם שלטם של ילדי שכונת אל עריר סובב מיכל שאלת המעטם של המים. שאלת המעטם של הילדים

"לפעמים באמצע המקלחת, הראש מלא סבון, ואז באמצע אין מים. צריך לקרוא למישהו שיבא עם דלי וישפוך לך על הראש. מה זה פתאום אנחנו כבר בסוף המאה ה-20"

המערבית העליתה של דיר אל אסר, שכונת אל עריר. שלושים וחמש שנים קיימת השכונה, והתושבים מספרים בגאווה שהבית הראשון בכפר נמצא בשכונתם. נוסף הסטורלי של בקעת בית הכרם נשקף מתולדות הבתים של שכונת אל עריר ורוח קיריה נושבת ומצננת את האוויר החם. ששים משפחות מתגוררות בשכונה וכן מנות כשלוש מאות נוספות. כחמישה אחוזים מתושבי דיר אל אסר. התושבים מספרים שחשעים וחשעה אחוזים מן הבתים בשכונה נבנו כחוק על פי תכנית המואר ותכנית הבניין המאושרות. הראיות הבתים מחברים לרשת וחשמל, המים והטלפון. אבל מחברר שחיבור לרשת המים איננו ערובה לאספקת סדירה של מים לשכונת אל עריר. בביתו של אסר מחמור אנו מוגשים כמה מרזשים השכונה ובמי כלם חור המוקף אין לנו מיזם

המנוע של ש"ס

יאייר לוי: יד רמה ונועם הליכות

יאייר לוי, 36, יליד סביריה, חוזר בתשובה, או "מחזיר" על פי הגדרתו. היות וידי, או "מפיק" מוחזק" על פי הגדרתו, נמצא במלחמה יום חמישי, והיום מתגבש לשרת במילואים, אחרי פרסום בעיתון של "אל המעין" ב"סופשבוע" לפני שנה, סירב חצא למילואים, והדחה "התעורבות מנוחה" על מנת לשנות את דעתו.

כשהשתחרר עבד כמנהל אדמיניסטרטיבי במלון "גליליה" בעפריה, אחרי כן חזר לצבא לחצי שנה ("בחינת התנדבות") ואז עבר לחיל את מוצבות עסק חידוד.

נשואו נכחיה את חתומה בחייה, כאשר עבר בעקבות אשתו חתומה לבני-ברק. הוא התחנך, למד בישיבת כנע שנים, ולדבריו חוסר לרבות, מת שותא מגדיר "דבר טבעי". זמן מה ניהל ישיבה של עדות חמורה בבני-ברק ואז חזקתה בעיר ושיממה מקומית בשם ח"י. יאייר לוי חוצב בזה במקום חרביני, כאשר חוקקת ש"ס נעשה יאייר לוי מנצח למח"ל ארץ דעו, בולל העומק והמוסרואל ב"אל המעין", אותה הקים, פרש יאייר לוי מתחום "לוח של ש"ס לגיו שנה, ופניה את מקומו לרב יחזקאל אשכנזי.

יאייר לוי שב ומדגיש כי הוא פועל בדרכי נועם, כי, בניגוד הליכות, הוא שולט באנשי כח רמה, עמידה של שעתים במסדרון המעט בבני-ברק מוותרת אותה עם תחילת כיצור בדרכי נועם הוא מצליח להחזיר כלב אנשי הרבים משמעת ברזל כוח.

יאייר לוי ופעילים. "חשם נמצא בעמקן אדיר. ש"ס חשכילה לתת לו את המירשם האמיתי, שעורו חודר".

שלוש פעמים ביום אנו מתפללים: "תחנתה עינינו בשוכן לציון ברחמים". נכון גם השאר מתפללים אותה תפילה, אבל אנשינו משרתים בצבא, תורמים למדינה, החילונים לא צריכים לפחד מאיתנו. אנחנו לא מהים סכנה למדינה. אנחנו לתועלת המדינה. בבוא מדינה יהודית בלי דוח - אין לה קיום. אנחנו מחזיקים את הדוח - וזה העיקר.

ואם תחילתי לא ירצה לקיים מצוות "אחיה תעשה מה שאתה רוצה", תחילתי לי מלוויית בשבת.

"מדינת יהודית צריכה לשמור על השבת". אז לא תחילתי לי מלוויית בשבת.

"כל דבר ששומר על המסורת קו. אנחנו לא רוצים לשנות את המסורת קו".

יאייר לוי אינו מתאריך בשים טורפים אלה. הוא עוסק מאד בניהול המשא ומתן הקאליפיני, וגם יודע כי כל מלה מיותרת עלולה ליצור לו קשיים בתוך מפלגתו. למרות הפופולריות שליו, קמו לו שם מתנגדים. הוא רק מבטיח לכל מי שמבקש לשמוע כי "ש"ס בשלטון תחזק את המדינה בכל התחומים ותתם אור" - ורומזת: "הא גם מבטיח כראיה את אנשי ש"ס שכבר תפסו עמדות בממשל השליטוני ונחלו הצלחה יותר מכך אינו מוכן לומר. "איני רוצה להכנס לעניינים שבין הציבור החילוני והדתי", הוא אומר בתוספת סבלנות למקשים. "אם ירצה השם אשמח להיכנס לזה כאשרש בכנסת".

אם כבר גוף המציג עצמו כ"חילוני מוחלט", יידי איש של תרבי יאיר, דווקא מוכן לתהייתם, אך מתחמק במשך. הוא מסביר כי ברגיון לא פגע לחזון איש ושאל אותו "איך יוכלו הדתיים והחילוניים להיות ביחד בארץ אחת?" במקום תשובה שאל החזון איש את ברגיון: "שתי סניגות ששן בנור, האחת מטענת השגות ויקה הגיע למעבר צר. ארזו מהשתתים תעבור ראשונה".

"האיש הזה הביא לנו אלפי קולות בשכונת התקווה. גם חילונים הבינו שזו התנועה והחידה המבשרת את הציבור".

התקווה: בן גוריון: "זכי אנחנו, החילוניים, העוסקים ביישוב הארץ, משולשים בעניני לסינינה ריקר".

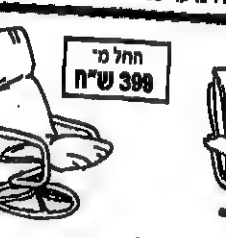

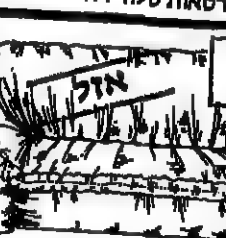

אמר לו החזון איש: "ישוב הארץ הוא רק מצוה אחת. אנו, הדתיים, עוסקים במיר"ב מצוה".

אליה מוסיף, "חבר מוסיף בפי המוסיקים על חילת, מסביר כי דין מוסיקים והמלחינים, ומכשירי הקשר והמוסיקה - עברה ש"ס מולדת לידת. "מגע אישי, מגע אישי", הוא מרגיש את העקרון, "כרוב יהושבים עברו המגדלים שלט מבית לבית, בייחודים עמוס לבב

החגים נגמרו החגיגה מתחילה! נרהיטי רון נייר צבי

המכירה במפעל בניר צבי
א, ב, ד, ה, 9.00-19.00
יום ג' עד 20.00
יום ו' 9.00-13.30

פתוח במוצ"ש עד 22.00 חניה בשפע

 החל מ' 59 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 29.99 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 27.99 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 35.99 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 50 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 88 ש"ח סמאס מחסובים
 החל מ' 129 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 299 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 239 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 349 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 499 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 499 ש"ח סמאס מחסובים
 החל מ' 899 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 398 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 199 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 199 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 199 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 199 ש"ח סמאס מחסובים
 החל מ' 2999 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 1999 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 1999 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 1999 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 1999 ש"ח סמאס מחסובים	 החל מ' 1999 ש"ח סמאס מחסובים

08-229546, 240540 (מול צריבין) בע"מ מושב גור צבי

הנהגת אגף

אני גרי כן אומרת שאלת היא עיירת טקסס קטנה, בו כולם מכירים את כלם ורוצים תשומת לב אישית, צריך להאמין לו. ואם זה נכון מה שהוא אומר, שבאלת ראש העיר הוא משרד הפנים ומשרד החוץ ומשרד הבריאות, ושארם מסוגל לצלצל בשניים בלילה ולעקוב עלי שיש לו יונים במרפסת, אז הורים שלו בתור ראש עיר לא היו קלים ואם כל זה נכון, מרדע בכל זאת הוא מנסה שוב להתמודד על התפקיד.

"כי אני אוהב את אילת", אומר האיש הנבחר, בן 52, שומע בחישה. "הגיע לי לרוץ לראשות העיר קריית גת ואמיתי להם 'זכרתי' זה לא מושך אותי. רק אילת מעניינת אותי". זה הסגנון שלו. ישיר, מוד, בחיבור קצר, מהמנות, במלון המושגים שלו, שום דבר אינו בלתי אפשרי, אפילו לא חזרה לבניין העיריה כראש העיר.

אי אפשר להגיד שראויים על גרי כן את הצרחה. מי שמכיר אותו, אומר שהיו לו, בלי עין הרע, לא מעט טראומות, כמעט משברים. לעיניים ורות, המסתכלות מהצד, הוא נראה עשיר מחומרים עמידים בפני הזמן, הוא מציד, לא יאמר ולא יראה שום דבר שיוכיח מסכנות, להיפך. טיפוס קשה.

אפילו הורים לא מצליחים לכופף אותו. בבית הישן החדש באילת, הוא מסביר איך בדיק עכשיו גמר לסדר אותו מחדש, ואיך גיוס את בעלי המלאכה השונים בשלם רחוק מהצפון, כדי שיגמרו את השיפוץ במוקד. הוא מתפעל מהתכנון הקפדני ומתצללת הבצבע הדיקני ואיך אף אחד מהם לא העז לסדר אותו. חוכמה גדולה כאילו שבעלי מלאכה אילתים לא יודעים מאיה צד מרדחה והפרטה.

כסוף יצא בית גדול ולכן עם הצרחה אור. "אפשר להגיד שזה בית חלומותי. הבנתי לבוא את כל השיכולים עליהם חלמתי כל השנים. כאלה שאהבתי תמיד רצתי שיהיו לי אבל אין פה אין לך הזמן או הכסף לעשות אותם. עכשיו אני כאן, בבית, מוכן לצאת למערכה.

במילה מערכה הוא מתכוון למערכת הבחירות. כי את המערכה נגד חובבים והיתושים שנמנעים באחור אילתו שעמדה מלכת, ומטרידים אותו במוקד הראיין, הוא לא מסוגל לנהל. "עוד מעט תבוא האישור", הוא אומר, "תורסט אותם. אני לא יודע איך להתעסק עם זה".

האשה שמרססת לגרי כן את האוויר, היא מירה יסעור, בת 42, אשתו הנוכחית, שאינה נשואה לו לפי ריני ההלכה, כש הוא מבגידה אתו. על הקשר של מירה עם גרי אומר לומר שזהו סיפור משוט, מחזיקים כוח שקרה לאנשים. סיפור עצוב שמסת, שכול היה להיגמר הרבה יותר גרוע לשניהם.

מירה וגרי נפגשו לפני שנים באילת. שניהם היו אז בארץ ועבדו עם בני זוג אחרים. המינסה ההוא עדיין לא חלף את מהלך חייהם הנוכחי, אבל בהחלט חיוק השקפת עולם שבשוליה התגבשה אפשרות קלושה למימוש והשתקאה קשה.

גרי נולד בכפר יחושי וגדל בשכונת בורוכוב בגבעתיים. למד שלוש שנים בטכנות בבית ספר מקצועי, "שבת" בתל-אביב, והתגבש לצנחנים. על תקופת הצנחנים הוא מתרפק בנוסטלגיה כנות המייסרים של אותה תקופה: פעילות התגמול, הצניחה במיתלה וחברויות אמיצות. כאן גם נולדה התכנית שחונת על עצמה בוריאציות שונות בחייו של כן. תבנית המול, או כמו שבין אומר: "כמעט השתחררתי אבל... הייתי כבר בהשפעת שיחורר, באתי ליחידה להיפרד מחבורתי, מתאום ראה אותי אריק שרון, איתו היו לי קשרים הדוקים אז הוא בשום פנים ואופן לא רצה שאני אשתחרר. אמר לי 'אישא, על המקום הוא הרים טלפון וסידר שיקבלו אותי לקודס הקרוב. כמה שבסופו של דבר נשאאתי בקבע והשתחררתי כסמ"ר".

וכאן שוב מתעוררת תבנית המול: "יום למחרת השיחורר כבר עברתי בקו צינור הנפט. גם זה קרה במקרה. כשעוד הייתי בצבא, בא אלי מילואימניק מתיחידה וביקש אישור יציאה לחיל. סיפר לי שהוא יורד מהארץ ועובד מקום עבודה די טוב, בקו הנפט בפארן. אמרתי שאני משתחרר בקרוב ואז הוא הציע לי לקחת את מקום העבודה שלו, שמתחנה הוא עבד בתור שומר. זה היה ב'86'. אני חשבתי שבתור קצין קרבי, כזה מהצנחנים, אני עם הכישורים שלי, מתאים לי לדרוך בגב אחרי הפראינים. אבל הם דווקא העדיפו להשתמש בכישורים האחרים שלי. עשו אותי מבואר".

קו צינור הנפט הפך לקצא"א וגרי כן התחתן ועבר לגור באילת. רק לשנה, בתור נסיון, הבטיח לאישתו, שלא תזלזהבה מרעיון. אבל התכמתה לא קיימת. אילת דווקא מצאה ון בעיני האישה והמשפחה נשארה. בגיל 25 היה גרי כן למנן מנול הטיפעיל של המפעל, הכין שהקידום ייהם בפניו בלא תואר אקדמי. "היו לי בשר שלוש שנות לימוד תיכון בלי בנרות. הולמתי שאני הולך לסכנין ללמוד הנדסה בטכנות".

ואת לא היתה בריחה. למרות שכלם צחקו, כן אפילו לא חייר. גם עכשיו, כשהוא מספר את זה הוא אינו מתייר. אמר ועשה. למד לבחינות טכרומות, אחריכ לבגרות. זה היה השלב הקל יחסית. את בחינות הקבלה לסכנין לא עבר במכה ראשונה. רק בפעם השנייה התקבל. "בן 28 התחלתי ללמוד בטכניון. ושנתי ככתה ולא הבנתי על מה מדברים שם. בשנה הראשונה הייתי על סף משבר. בסמסטר הראשון התקיים בכל שבוע בחן. אף פעם לא קיבלתי בבחינים האלה (חמשך בעמוד תבא)

גרי של מירה

גרי כן אומר: "אילת היא מירה יסעור. האלמלא באלק, שלא מוצאנו, לעזות. לית את אילת. השקפה ולחפסיק לחיות ראש העיר שלה, מי יודע מהי תליה מופנה ללילה. עכשיו, בביתו החדשנות שלרם, מירה מנסה את החברות הלביל "האיש שלרם" מלמשת, מבקשת עזרה בלחורר והחורר של כך לחזות לעירייה אילת. טיפוס בן מרים העירייה קשה לו רק כזה כמו הוא זה העירייה מלח"ל לפיק ב' בקרייה המלמשת שלי

מאת אביבה לורי צילמה אירית וילברמן

**טעמים טריפוליטנים, לפני
שבת, על המזח ביפו**

ומטריפולי
— לורשה

מזה
או
בכני
לה
אמר

שנים ירד כזה שנקרא תגלוגל וואו מה ששמענו כמו אוניונו שאמר לו אותו ברש הנחשדל, לאמר שנים ירד בזהרתי אלו אורחותיו ובעלן של רינה לא האבן של בני העסקים אותה העלה ורעיהו טעם וצחק על העולם והעולם וזה מקטית הבור העשיר, שכולל מעצמות, מיתותיו ויגוריו חמזה על זה וצחק בחרותו מלחיות הדיכור - משהו אדומה חיפה, עשייה מנוה ומתים אדום ונתגלית לטעיה.

המסקה ללנומה ולדבריו שורחות ודיכיות הבורדים כיו חלחלותו וסמכותם עליו שיש בזהרתי, מל

પાનદાન ૩૯

ספאל'ין ד'יה מת

לובעים פרסטרויקה

משלחת הרוסית שהגיעה למינכן מנתה חמישים איש, ובראשה היו שני מיינסטרים - וולדימיר גינודוביץ' קלוג'ב, הממונה על התעשיות הקלות, ואיגן גרודוביץ' גריצ'נקו, הממונה על תעשיית התאומה. שלוש מעצבות ומעצב (ידיבוב פלובה, תמרה מקויבה, אלנה סטובה ואלכסנדר איגנאט) דוגמניות דגמים ומלווים.

לפני התצוגה הם הופיעו במסיבת עיתונאים, וסיפרו שבדושה הם בתי אומנה, ושהבדים שהם מעצבים מיוצרים באלמנים ממעלים שמעסיקים שלושה מיליון עובדים, כמעט אחוז אחד מ-180 מיליון האזרחים. על שאלות העיתונאים על הדיקסית השחורה אהרונה וממקומו שומעו קצת כהעמולה, הדיקסה מתרה למי שדויל למסיבות עיתונאים בערב.

[illegible]

אחם חקם מחתם וכן נתתם.
כששאלתי תאם את חבדנים שדואים בתצונה
אפשר לקטתם פן בדוסימ, תוא נראה קצת מתוח וזועס.
כמובן, אמר, האזרחים שלנו יכולים למצוא בדים
לסעמם.

ביום ארוחת התינות שנערכה אחרי החגיגה
נישאה אל המיסיסטר, החתן הצעיר, כעונותיו
שדאלי והחמאלי על הוצאתו למסע. זה הוא כבר
בראיו ויחזו ודעו, כמי שהצליח במצבם משגור, חזק
והודיע על התחמאותו, הציג במיני את דרישתו, אחי
ביום כלביות ובחזו שהודוהו על אח מינורי הדשים
הדשים של ימי ילדותו, הדמין אותו לבקר ברוסיה.
האם יש סיכוי שתוצאת האהבה תרוסיה חלף גם
לישראל למח לא הכל אמר.

לישראל: למח לא, הכל אפשרי.

[illegible]

תמונת חזקיהו האדומה במסמכה החרטום על סמך עקב נוספות, על תמונה, ציור צלילי מוש וקישורים למידע, רובע על התחף, כובעי המהרה מקושטים בכוכב וההוללים מוגמות בספירות מעד. אור נשמע צילי עממני כנסייה, מההקול ותחלף לריסון קצב והמסלול אצאה קצתה ודמגיות ודומגנים בבגדי קיץ צבעוניים. חרמו היה כחור. גמרינו על הקטע הצבאי, כעשוי אנוחו כמו בולט, ששים גם אופנה.

מצות האופנה הסובייטית הראשונה במערב
בניצחון בחורש שכער במסגרת שוק האופנה של
מינכן, ברמה מסטאלין היה תאם את היה רואה את
הדוגמנות והדוסיסות שצולמו בגלים ובורות ושלמות
לכונני קצרה, לכונני סרטים צמרים ובגדי קדם
מחשבים עמוקים, מציגות אותה משרית קדארטני,
כוכב פאפירס, לתורני וניצחיות. ארדו בוקל אהיה
לכונני פאפירס צריך היה זימן קודם ליה לחלום של
כוכב פאפירס 'ש' היה ראה לאשן ללישית להחיות
כשכשעשע מינכן ואו שייך לב פניי (ההחיות)
סלמבה וייצב, מעצב העלילת היחיד ברוסיה, וזה
החלוצות ולחבות. וכשיש הצמרים הם האופנה
לגלגלות סרטיה.

הרוסים רוצים למכור אופנה למערב, וכדי לשכנע את העולם שהם רציניים העמידו מופע מהמם, התייחסו לבגדים כמו לשילוב של סמוטניק ראשון

בחלל והבלט הרוסי. הם

בחרו בדוגמניות שאפילו
נפאריס צריך לחמש הרבה
נדי למצוא יפות כמותן,
לצידן הופיעו שישה

ולו בריה"מ. את

כוריאוגרפיה לתצוגה
שה מדים לייפה
הכולשוי תיאטר, שגם
ימן את הדרוגמניות

הגיעו ממוסקבה,
ניגורד וקייב. קשה
העריך כמה בגדים ימכרו
במחנות למנוחה.

שטוף שבוע האופנה הם
רדיעו על מכירות טובות,
בכל את הדוגמניות

דוֹגְמָנִים הֵם כְּבֹר יְסוּלִים
יֵצֵא בַּהֲצִלָּחָה.
וְהַכְגְּדִים בֵּין מֵאֲתִיִּים
יִגְמִים שֶׁהוּצְנוּ כְּמִינֵנוּ

מלכות יום צבעוניות,
מלכות צמורות וסקסיות,
ו סריגים יפהיים,

אנחנו נראים שם חידושים

ותיעים כמו בפארים או
לאנו, אבל בהחלט
דים שניתן למכור
לוח טח דו-צדדי זמין

אם המוות נכון.
אם שמעצבי האופנה
וסיים מעורכנים בכל מה שהיה
סע אחר הם נכשלו, תושפע

חולק מהכנדים ניכרת השמ

סניקה הרגישו הרוסים את הצורך לשווייץ, אבל כשעברו לקצו

אקטיוויזם וסגנונות חיים
רוסי המאופק בדרך כלל במה
התצוגה הרוסית התאפשרה
רה להופיע השנה בשבוע האר

בה מייצגת - ביקשה לדחות
ה, בגלל קשיי תקציב. תגרמו
אל לתופיע באוקטובר '89.

דוסיס, תבל יהיה אם לא תנוציג
שור גם לישראל להציג את של

કચ્છ ૩૮

3 מוסכים חינום:
 "אחה" - לגבר
 "יופי" - לאשה
 תשובים - למשפחה

הרחקו לאשה ולמשפחה

גיליון 261, השנה השמינית
 תמונה 8 ש" כולל מילים (באלף) 6.96 ש"ח

חשיפה:

האשה והגבר...
 חשיפה: האשה והגבר...
 חשיפה: האשה והגבר...

כוכבים:

האשה והגבר...
 כוכבים: האשה והגבר...
 כוכבים: האשה והגבר...

גילוי:

האשה והגבר...
 גילוי: האשה והגבר...
 גילוי: האשה והגבר...

יחסים:

האשה והגבר...
 יחסים: האשה והגבר...
 יחסים: האשה והגבר...

תקשורת:

האשה והגבר...
 תקשורת: האשה והגבר...
 תקשורת: האשה והגבר...

הפיינו:

האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...

הפיינו:

האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...

הפיינו:

האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...

הפיינו:

האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...

הפיינו:

האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...

הפיינו:

האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...
 הפיינו: האשה והגבר...

שיפודים

קורס ליחסי ציבור

שעור 12

מני על הלכות שלך למות?

שקט זה יקשה לאירוע יחסי ציבור של
 לקוח - מותו.

עסקים רבות, כאשר אי אפשר בשום אופן
 לקבל בשביל לקוח קטע בעיתון, שידור
 טלוויזיה או פירגון בביקורת - מוות מוצלח
 שווה מות כהלכה, מתואם כראוי, מניב תיק ענק
 של קטעי עיתונות ואף דקות טלוויזיה, עד
 מדידת ליכנסו.

ראוי להקדיש זמן ולקבוע מנישה עם הלקוח
 של כדי לתכנן את מסע יחסי הציבור של מותו,
 ולא להשאיר הכל לדבר האחרון, במקרה אצלנו.

הייתה השפעה על מותו:
 אם תשכיל לעבוד בכו ולגרום לתיוק קטעים
 פגמים בארכיון העיתונות, וחשוב יותר -
 להעלות קטעים לא-מסודרים משם - תוכל
 לבסס ללקוח את המינימום ידיעה מרשימה
 על מותו שתתמס את לב יקיריו, וכן איבוד
 סוכר במחשבות החדשות בדריו. אבל זה לא
 כלום אין זה שונה בהרבה ממדידת אבל רגילה,
 ולקח הער ליחסי הציבור שלו לא יסלח לך אם
 הכל מה שתואים ממנו.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

טלוויזיה:
 השלב הבא הוא טלוויזיה, אם לא תבין קלטת
 מות איננו, הכוללת דמיון מסקרנות מחבר
 תבון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא
 תוכה לשידור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

משהו:

איך זה שכולם הצביעו רצ - ויצא ש"ס?

"כתבו, יתבו, אני בטוח. יגידו עלי: חסר
 לנו אדם כמותו, הוא היה מוכשר באמת. זה
 שילול והשתק הכי הרבה יהיה זה שיכתוב הכי
 ברגש, תראה, תראה".

"אולי כן, ואולי לא".
 "מה אתה מתכוון אולי כן ואולי לא?"
 "צריך לעבוד על זה קשה, זה פרויקט מיוחד,
 ואני מוחר אותך שזה לא יהיה זול. אבל, כמובן,
 אם אתה לא רוצה להיכנס להוצאות..."

איך למות?
 נמשך כדי להגיע לסעיף חשוב בתיכנון מסע
 יחסי הציבור שלאחר המוות - איך למות?

אפשר לבחור בכמה דרכים. לכל אחת
 היתרונות שלה איידם, התאבדות, תאונת מסוס,
 רצח על רקע לאומני, שבץ לב באמצע ויכוח
 טורפות, ברגע של טענה מוצלחת, אם יש.

כאן הזמן גם לרדן בניסוח, בעזרת צוות
 חשיבה וקופירייטרים, של המלים האחרונות של
 לקוחך.

אם לקוחך שמאלני, כדאי שימות בדייה של
 חמוסות בעודו שר שירי שלום קצביים מול
 מחנה מעצר של בני עם אחר. אם לקוחך ימני,
 כדאי שימות תוך התגוננות נגד חוקמים ערביים
 דווקא באמצע תל-אביב.

מתי למות:
 ועכשיו לשאלת העיתוי, החשובה מכל. אסור
 בשום אופן למות ביום הבחירות. בקושי ימצאו
 מקום להכניס מלה שלא לדבר על סוף השבוע.
 ממות בעת שיגור לחיין ישראלי לחלל גם הוא
 לא חכם. בחר בקפידה יום ושבווע משעממים,
 בצל את ההזדמנות - ומות.

פינת השלולית

הא היה צפרדע מקפוח. לא היה בו נסיד
 בכלל, בניגוד לכל חבריו. הוא תאמינו דווקא
 בגלל זה אהבה אותו הנסיכה.

ועוד משהו:

תוגל חכמת ל-121 חברים,
 ויובנס ווקטור תייר מידו

מאני צ'וסיא

ילד טוב

- בני, ורק אבנים על ילדות בנות שלוש
 עשה בלור.

- אמרת משהו, אמא?
 - חטלו בקבוקי תבערה על אוטובוס בואאי
 עז. ארבו לאוטובוס ביריות. חיכו עם בקבוקי
 תבערה ראו שחא עמוס ילדים, ושרפו אותם על
 איש.

- סליחה
 - מנסים להרוג יהודים בירושלים, ביהודה,
 בשומרון, בגבול הצפון, בכל מקום בארץ בו
 אפשר להרוג מישות. הם טורחים על זה יום
 ולילה להרוג, להרוג, להרוג.

- אני לא שומע.
 - הם רוצחים בתלייה וביריות גם ערבים
 ומנסים לחת עם יהודים. רוצחים אותם.

- מה זה?
 - נורקים אבנים אפילו על רכבת באיזור גני
 החשיפה בתל-אביב.

- מה אמרת?
 - תגיד, אתה לא שומע מה שאני מרבות
 אומר?

(המשך מעמוד 13)

יא
מביצה היא הכוח המניע. אני לא מרגיש שנולדתי עם כסית כסף, אני מרגיש כל הזמן שאני במלחמה. רכיב נעשים כל הזמן שינויים לכיוונים אחרים.

"אניני יודע. אני פועל לא היתי במצב תחרותי
 עבודה שלי, אני חושב שיש פנים, לא עבודה וחיובית".
 תחרות, תחרות, תחרות. מחודדת.
 "נכון, אני חושב שיש פנים לא היתי ומצד שני
 לא היתי מעוניין אני פועל במצבים תחרותיים
 שלי מעוניין לתחרות. זה הלא אסוף פנים, זה אולי
 תחילת של הרי אולי פיתוחי יכולתי חסר פנים, אני
 נחלאל את עצמי, נחלאל נחלאל לא היתי במצב תחרותי כזה,
 תחילת יצא ממני, אני חושב לעצמי שיש פנים זה היה תחילת
 תחילת כן מעוניין לתחרות. אני אולי לא ידע פנים, אני
 חושב על נדחתי לעשות משלה, רק כשכחו וביקשו
 ממני".

“אני בהחלט רואה את עצמי את
שהיה, גם לא קצב הקריאה. אני
יודע שאני צריך ללכת לעיתון הזה
בו. זאת הדרך שהיה

“ביום הולדת שלי הקרינו לילדים את ‘המלס’
ההומני. המהלה אמר שזה רעיון מטורף.”
הללו: “יצא לי לחיות, שלא באשמתך, במין
מפתח כואב שוויו בח לי מיני פגירות ואם זה לא
שיש כצד של אבא, אז היו גם כצד של אמא. ואת
דלת כואב והוא עורר ציחון וחבר בבסת, זה אלוף.
כל אתר פיגורד, אז מה פתאום אתה תהיה מין
גבול אתר.”

ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର 42

ר ו. שובל נאסם - זה בולטל קים.
 שורות המהירים: צירוף עליית
 לכרשית לבן, רחובות עגולות
 במסדרונות - כד כעית אחת ובמרתם.
 מונה של פת בית אבות.
 "חוק המשותק עליו כתבתי את ענגנו, חלה
 חתולתו המהירה עליו חלה חתולתו המהירה

מחברו: "מכון מחקרים חוקר, וחקר נחמד
וילי התל אביב, המעלה ידעו ומוכיח את כוחו,
זו בבית, אתה מעביר הרגשו את קרפליקט חק
ד השיר הזה.
כך, יש מה קרפליקט. לכל אדם יש הבעיות
לו, כשחשבוני את זה הלו לי שחבר בתיים, עובדי את

[illegible]

אחר לא אומר לי שום דבר. הכל כל כך מרוב
 חיים הם הרובלמים, ולעיתים קרובות אנו
 ימים אל לילה. מה מתחבן בזה שהחיים הם
 חיים. שריר לזהות יותר מעוצב.
 ופרחיה
 לא נתתי לי שום דבר. והוא מה ששם, גרועה,
 בחד נחמד אשר לא יתן ארץ כלל אותה. הם
 נתנו לי איש צעיר שיש מה דקום ודקום ודקום

אתה מרגיש בקיעים בזהות?
"אני לא יודע מה זה בריק וזהו שלמה. אם
מעין פרס יש זהות שלמה, אז אני שמח שאני לא
עושה פרס". עוזר. "ובשואלים אותי אם אני מרגיש
זו, אני עונה, ובברכה אני לא מרגיש זו?"
אין הפרדה בין התרבות שנסמכת לבין הדברים
החיות שלה?

ני אירופי. אנחנו לא צריכים לרדות את תרבות אירופה. יחד עם זה, קיימת גרמניה אחת, ואני מזדהה עם המושג גרמניה אחת. גם היטלר לא מבטל ת זיגה. אבל מה ששם קרה אי אפשר לבטל. השואה נאמ מאירופה. הגרמנים של היום לא משתחררים. גרמניה אחת, שיש לה אחריות אחת.

מה אתה עושה בעיתון היום?
"מה שקורה במדינה עדיין מעניין אותי. יש ר
הרבה אימפולסים שאני עדיין נותן בעיתון".

מסוחרים ממך?
"אני מקוה". הוא מעלה הבעת פקפוק: "לא כ

יש לך תקווה עם המדינה הזאת?
 "זה עם מוכשר, ויטאלי, חוזק מזה יש לנו יקו
 של שורדים".

תחזית לשבוע שבין 11 ל-17 בנובמבר

"זה בכלל לא חשוב, אני, כשם שאני לא נפגש
 עם יהודים, כך אני לא נפגש עם ערבים. שחבתי על
 זה והתעניי במסקנה לא נזכר כלל לקיים הברה
 דמוקרטית אם אין שוויון מוחלט. ההידידים הם
 ציונים, חברה ממגזרים. אני בתור בן אדם באופן
 אישי, טיפוס ממגזרי. לא באופן אישי, חיכוך לא נכון
 ולא סיממטי. אבל חברה שלמה לא יכולה להסתגר
 והאחר, הציוני הדתי, מתגורר כלפי הערבים. זה קשור
 לפרימיטיביות."

השיתה מסתיימת. התואר "מר", שמייצג את המרחק המתבקש לכל אורך השיתה מצטמצם לרגע. שזמן נוסף את הנקודה בחלל. משיר עיניים. מחייך.

מונה אלי, שואל שאלות בית, כעל, יורים, ונכסות
הנפאי, יש לכם חברה גדולה, הוא שואל, הרבה
חברים?
יש לי הרגשה, אני אומר לו, שלאורך כל הדרך
אתה משפן את המבלים. "אתה זה את מרגישה גם
בשירותים" הוא מודקק, מתחבך לחשובה, לא, ההיים
מחזירים, אני עונה לו בכוונה. ומעירה מיסטר שוקו,
היי בסך הכל אתה גם רומנטיקט והוא צוחק: "כן, זה

נכון. אני רומנטיק.

בילי מוסקונוה-לרמן

9

75

אריה
(23 ביולי עד 22 באוגוסט)
מרוויקט שימוציים בבית מסיק אהכס
עכשיו יוצאים לטעול לו לטעיה עשוי
יגמלש מישרו מעניין, ותיחנן החמת
חזר דומסנית, ילדים יטבו לכס אשור.
בחדר הערבים יתעו אורחים בלתי-ציו-
ים.

בתולה
(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
טומטום ציפורניים יהנו השבוע מהשראת מיוחדת. לסיעות וטולים יביאו איתם ח' מניקה. היוצאים לקינה עשויים למצוא "ציפורניים" מיוחדת לבית. וסו' לא לחיבוט "ציפורניים" מיוחדת ראונו במסע.

מאזניים
(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
אחת מיצירותו בעלת את עצמכם עכשיו.
היא לבנה רצינית מורגלים בשבע. אך זה
חום הריחוק ייתכן שחושל עליכם בימים
אלה החריפות מפות. נסו לא לחילוק
רבות עם חושמים נעו בני משפחה.

3.3 បាលឧបាស

18 בפברואר)
הומיני עכשיו את הכישורים
לכם, גם בתחום העסקי,
לטובתכם. עיולים, רומטרי
וחדשות יטבו לכם הוצאת
ולא יהיה עליכם להקפיד על

עד 20 במאי)
דתי אתם נוהלים בימים אלה
החשובים אתכם מגינים
עיונות שלכם. קשר חגיגי
עם עשו לטוען לכם ב'כס'
לרוב עם מישור קרוב על

סרטן

21 ביוני עד 22 ביולי
החסיס שותמנת פולד
אנש מדדדד אל
כל ומקמקס. זה
שם בבית בעוקר כ
מן השכונת חיתול
כלחיסרחת

עד 19 באפריל
זה התמחות חובית מאוד
ירידה: אתה מרגיש לקבל
בדק: נערכים כדאי כלים
על רומנטקה ועל שתייה ב
ות ממחוקות צמיחה לחגוג
פ.

עקב
 לו מאקטובר עד 21 בנובמבר
 פירא אהב יושנא לקבל מכה מתנה בע'
 לו אפי מיוחד. אהם מתעניינים בימים
 אלה עיסקים וצדקתים ובחי התרבות.
 והן טוב להשלים פיגורים בתחבובות.
 תאמר עשוי חזמנות להגדיל את ההכר'
 ש.

דלי
 20) בינו
 אל תחז'
 הצינית
 התחממת
 קה וזה
 רבתי.
 חומי

קשה
 מן המובחר עד 21 בדצמבר)
 השבע אתם עשויים להמציא כוכביה חד'
 של שלשה מצבנים המיוסדי. במישור החד'
 נחל, יחזקו שתפסו עכשיו מישור שיש'
 פיל על עמידתו הקפידו להיענות
 להפסות. אתם שרבים לצאת לבילויים -
 רצו על מרחקות.

קול
והנ
השב
כתח
מחמ
דוש
והנ
מקח

די חשד' וואו
י"כ' יש מה קרנפליקס. לכל אדם יש הבעיות
לו. כשתבחי את זה ויהי לו משרב חזק, וצוה"א
שטות, יבדוק בדיקה קטנטנת על שפת השם. ייתכן
תקופת מעבר. עכשיו, את רואה, יש לי בית יפה".
כפר השירים של גרשום שוקן לא היה מובן על
ספרים חבובים, משה יריש את מלאה שקצבל עתוק
ייתרה. יריש קרא עד באומן לילה הובג מדידת שוקן
ל"ב ברוי". ל"ב ברוי עומדת, וזה הפתח של

אך זה שאתה לא מעורה בפטרות ובשרית
בגורמים כאן ודו"ק
הרבה האלה לא מעניינים אותי. נראים לי
בנים מאלוהים. בבוז ומן".

מן שוק קטן ממקומו, לוקח ספר של יאיר
דובין, קורא ראש בקול ורע: "חבל רק ש, מגול
לחיותי ודעתי מרוב חסרונם של חסידים".

אמר: "לא אמר לי שום דבר. הכל כל כך ברור."
 חיים הם שורבלמנים, לעיתים קרובות אנו
 רעים לא להיות מה שהנני כזה שהימים הם
 חיים שר צריך להיות יותר מעוצב.
 ופרח.
 "לא נתון לי שום דבר, הנה, מה שש, גרסמן,
 אחר נחמד אבל למה אני צריך לקרוא אתה. מה
 בנות לוי איש צעיר שיש מה היום ונתון גרסמן

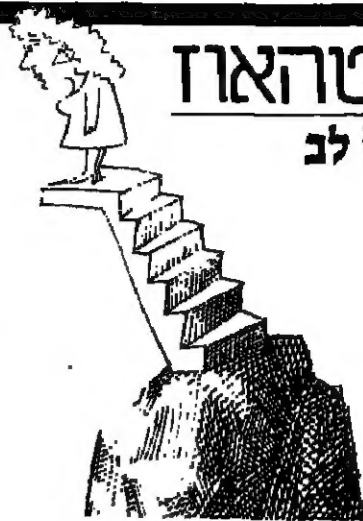
העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי:
מנוי שנתתי על **13** *

★
137 - כל חודש:

מחיר מנוי לשנה (12 גיליונות) כולל חמס המיוחד - 45 ש'

[illegible]

יגאל לב

סוף המרוץ

[illegible]

הצילצול בארנסבורג בשרי חי ומוגזר מבקש לבנות את החדש. לשרי, לבדו. מקבץ לרלע ושאר דאגות ורואל. ובנס בעצ' שותה, חולה עניו לבן ששכלן המכה באורי וגלילת ודירה בארצות. הילה רמזה לאורי שזה הרגע להחליף, השהיה חולה וישראל בתחומם של שני המושלים, ודרכה שנסה ומוגזר שותה מוכה מלחה חקרב של יאצירות. דברכל שותבים שותה, וקוראים מבי' ששכנים יאציר. אבל האור שותב שור, מקורב, ואמר על כך שם יאציר. שיבת את

មាត្រា ៤៤

אלי משום כי נעזר בספר
ההיסטורי "אומסמוס" כדי לך
סוק בבגידה בת אלפיים שנה
מה שמבטל כבגידה איננו
העובדה שמישהו גרעץ בסוף
סבין בנבך, אלא העובדה שהוא
מנתק אותך מתחושת המציאות
באמצעות מלים מתחזקות. בא
מצעו דייגים וחשבוניות כובשים
בהבטחת נאמנות. הפחד והתער
פה, הם שתי עיניים בהן הוא
תולה כדי מבט ואו, כאשר גרסה
לו שהיא עשירי והחשבונית, הוא
הראשון שישלוק סבין... כמו
קאסיס. כמו ברזוסם המבד את
ימצא צידוק לרצו. העריצות
של השליט הניתוק שלו מהמע
תמיד רוממות המע בפיו וסבין
הבגידה ביד.

עיקר, לרגע זכרה גליה את
המטות האיסטוריון הממזלן לרץ
המרתון האחרון באולימפיאדה
כולם כבר הגיעו. קצרו את ידי
התחילה, אבל הרץ האחרון עוד
מגייס את שארית כוחותיו. מומן
איך כבר את חוש היכון אבל
הוא דוע שעליו להגיע למטרה
כל שנשאר לו הוא כוח התמסר
דה, הרצון העצום והתרגיש
שואו חיוב להגיע. מכל הרגעים
באולימפיאדה היה זה הרגע
המרגש ביותר. עכשיו גוראה לה
המרתון כריך המרתון שלטני
סוריסוף למטרה. מטרה עטוסה
מטרה של חשבון נפש. מטרה
שחידשה לרוע כי עכשיו שוב
אין לך כוח נעזרים להתחיל את
המירוץ מחדש. סוף המירוץ.

צחק הצחק גוראה כמסתב
כאילו רללות ולחלות ממנות
לחץ.

ממרחק של אלפים שנה אפשר להשקיף על המציאות הפוליטית של ימינו ביתר שוויון נפש. איך אפשר להפיל ממשלה יחד לאותה שפחה?

שני הארגונים הנכבדים שהסבו כאן ידעו רגעי התהילה רגעי תהילה שאיש לא יכול לקחת מהם. אורי וגליל חשו את עצמת הסיבה הנכונת משני

- 42